

BOJ PROTI KOMUNISTOM

Jugoslovanska vlada ostro nastopila proti agitatorjem

BEOGRAD, Jugoslavija, 20. dec. — Uradno je bilo potrjeno, da je v nedeljo dopoldne prišlo do komunističnih nemirov v Splitu v Dalmaciji. Demonstriralo je okoli 2000 delavcev, ki so napadli policijo z opeko in revolverji. Poročano je bilo, da je bilo 6 policistov ranjenih, eden med njimi celo nevarno. Vodja komunistov Mile Buljanović je bil ubit.

V Beogradu so močni oddelki policistov z jeklenimi čeladami, toda ni prišlo do nikakih izgrediv. Izvedelo se je, da sta umrli dva policista, ki sta dobila poškodbe v bojih v četrtih.

Draginja povzroča demonstracije

Narastajoče cene živih nudijo zelo plodno polje agitatorjem in znano je, da bo vlada izdala proti agitatorjem zelo ostre odredbe.

Mini-ter za narodno blagostanje Srdžan Budisavljević je častniškimi poročevalcem rekel, da je krivo sedanjim visokim cenam podraženje surovin, pa tudi verižništvo.

Vlada namerava postaviti komisijo za nadzorstvo cen in bo imela oblast strogo nastopiti proti dražiteljem cen. Proti koncu novembra je poskočila cena kave za 20 odstotkov, čaja 100 odstotkov in tekstilnih izdelkov 50 odstotkov.

Posebno v tem letnem času prebivalstvo zelo občuti visoke cene. V tem času kmetje prejema plačilo za svoje pridelke in kupujejo zaloge za zimo.

Italija vpliva na jugoslavansko vlado

BEOGRAD, Jugoslavija, 21. dec. — Nedavno je Italija prijazno opozorila jugoslovansko vlado na nevarno komunistično gibanje v deželi. To se je zgodilo še pred zadnjimi demonstracijami, v katerih je bilo ubitih 16 dijakov, delavcev in policistov. Strogi nastop policije proti komunistom se tudi pripisuje italijanskemu vplivu.

Komunistični teroristi na delu

V Beogradu so bili iz počasi vozečega avtomobila vstreljeni trije policisti, kar je vlado prepričalo, da nima opraviti sario z nekaterimi fanatičnimi dijaki, temveč tudi z izvežabnimi komunističnimi teroristi.

Postavljeni so bili koncentracijski tabori

Naslednjega dne so dobili policisti in orožniki železne čelade, nakar so se pričele hišne preiskave in aretacije. Na mnogih krajih Jugoslavije so bili postavljeni koncentracijski tabori, kamor so bili odpeljani aretirani demonstrantje.

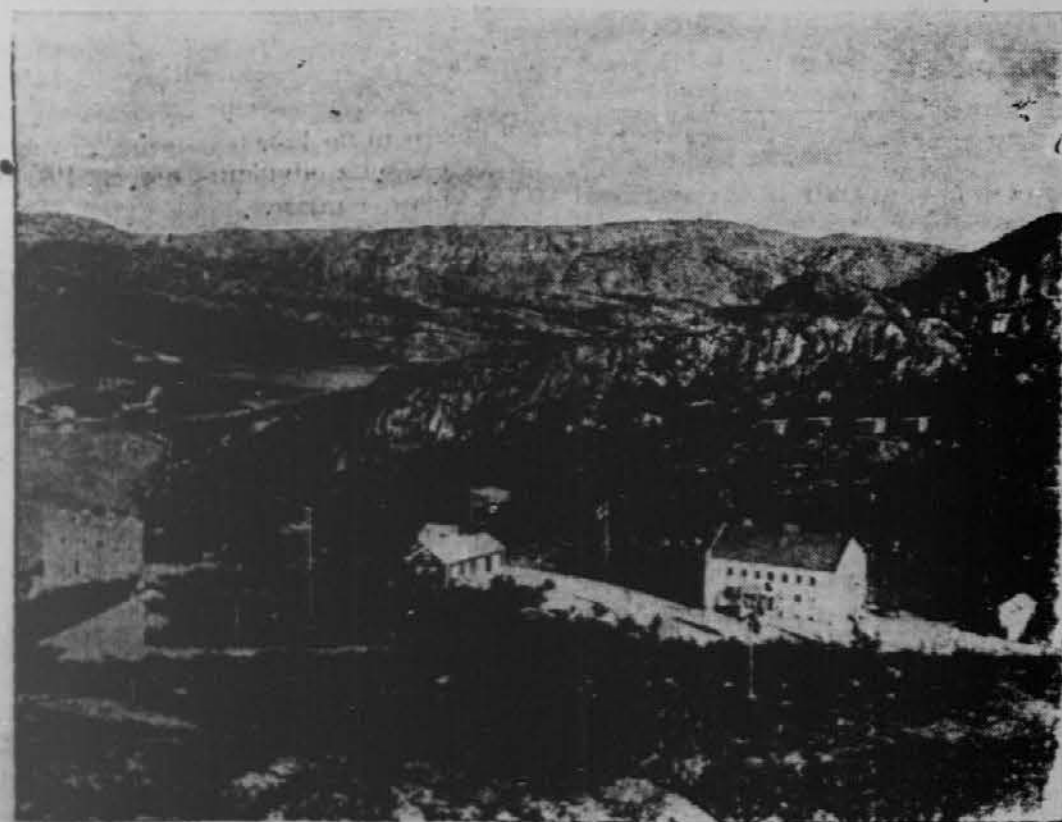
Vseučiliški profesorji protestirajo

Ko so vseučiliški profesorji pri policijski oblasti protestirali proti strogemu postopanju z dijaki, jim je bilo povedano, da hoče vlada z vsemi sredstvi zadušiti komunizem. Med aretiranimi je tudi bil nekdanji dolgoletni vnanji ministar Momčilo Ninčević.

Splošna javnost je mnenja, da bi mogla policija dijaške nemire pomiriti z gasilskimi cevmi in solznimi bombami, toda je uverjena, da je šla policija proti demonstrantom z vso strogostjo, ker se je ravno v istem času Italija postavila na Balkanu na stražo proti komunizmu.

(Nadaljevanje na 2. str.)

IZ SLIKE JE RAZVIDNO, KAJ ČAKA RUSKE VOJAKE

Na najskrajnejšem severu Finske je malo mesto Linhamari blizu Po-cama, v čijih okoličih so v teku vroči boji. Obe imenovani mesti so Rusi že zasedli.

"Glas Naroda" želi vsem Slovencem iz-rom Združenih držav in Kanade vesel Božič.

Samomor kapitana Hans Langsdorff-a

Poveljnik nemške "žepne" ladje "Admiral Graf Spee" izvršil samomor. — Zapustil je tri pisma.

BUENOS AIRES, Arg., 21. dec. — Kapitan Hans Langsdorff, ki je na povelje Adolfa Hitlerja razstrelil in potopil "žepno" bojno ladjo "Admiral Graf Spee", je izvršil samomor s tem, da si je pogol v glavo kroglo iz revolverja.

Njegovi tovariši pravijo, da bi kapitan Langsdorff raje častno padel v boju in se potopil s svojo ladjo, kot pa da je moral na povelje iz Berlina sam potopiti ladjo.

Nikoli ni mogel misliti, kakšne misli navdajajo kapitana Langsdorffa, kajti po prihodu v Buenos Aires je vedno kazal veselo razpoloženje. Predno pa je izvedel svoj sklep, je poklical na dvorišče arzenala,

kjer so nastanjeni nemški mornarji in kjer je tudi kapitan imel svojo sobo, častnike in mornarje in je imel na nje kratak nagovor, ki ga je zaključil z besedami: "Auf Wiedersehen!" (Na videnje!)

Pred svojo smrtjo je napisal tri pisma: eno nemškemu poslaniku baronu Edmundu von Thurmanna, eno svoji ženi in eno svojim staršem.

V svojem pismu poslaniku pravi, da je takoj prvi trenutek sklenil, da bo delil svojo usodo z ladjo. Toda hotel je še prej svoje mornarje spraviti na varno, nakar si je mogel reči, da je njegovo poslanstvo končano — in je odšel za svojo ladjo.

Vojna na morju . . .

Potapljanje nemških podmornic. — Zopet dva švedska parnika potopljena.

PARIZ, Francija, 21. dec. — Včeraj je imel sejo zavezniški najvišji svet. Vojna se nadaljuje, razun na fronti.

Mornariški minister Cesar Campinchi je naznanil, da je Nemčija izgubila 42 do 47 podmornic izmed 60 podmornic, s katerimi je šla v sedanjo vojno.

Angleži so potopili 30 do 35 nemških podmornic, Francozi pa 12.

Od pričetka vojne so Nemci izgubili 41 trgovskih ladij, kar

je 5 odstotkov nemške trgovske mornarice, 50 odstotkov trgovskih ladij pa se nabaja v raznih nevtralnih pristaniščih.

LONDON, Anglija, 21. dec. — Dva švedska parnika Mars in Adolf Bratt sta zadela ob nemško mino in sta se potopila.

Do sedaj je bilo potopljenih naslednje število ladij: 121 angleških, 11 francoskih, 22 nemških in 82 nevtralnih; skupaj 236.

Boji na Finskem

V mrazu 20 stopinj pod ničlo se vojskujejo Finci in Rusi. — Slišati je za 65 milj grmenje topov.

HELSINKI, Finska, 21. decembra. — V Kareliji v hudem mrazu divjajo vroči boji, v katerih so Rusi poslali več sto tankov in 200 bombnikov. Grmenje topov je mogoče slišati od enega do drugega konca 65 milj dolge Karelije. Finski letalci so se pogumno spustili v boj s svojimi nasprotniki.

Na skrajnem severu so Finci v hudem snežnem meteu in v mrazu 20 stopinj pod ničlo postavili Ruse. S tem so Rusom preprečili, da niso Finske razdelili na dvoje. Pri Salli so celo vrgli Ruse nazaj in jim je padel v roke velik plen, v katerem so trije tanki, 30 vojaških tovornih avtomobilov, mnogo strojne in municije.

Severozapadno od Salla so Finci pobili dva polka Rusov. Na bojnem polju leži v snegu 2000 Rusov in okoli 300 Fincev.

Samomor je napovedal

PITTSBURGH, Pa., 20. decembra. — Nek tukajšnji list je dobil pismo s podpisom "razočarani Amerikanec". V pismu pravi neznanec, ki je star šele petindvajset let, da si bo na božični večer na ne-navaden način vzel življenje.

Moja smrt bo mogoče odprla nekaterim ljudem oči, da je še nešteto drugih mladih moških brez dela, ki morajo vsled tega trpeti pomanjkanje. Če bo vsled moje smrti do-bila ena sama oseba delo, bom dosegel več kot bi mogel kdaj v življenju doseči.

Farmerji napadajo Wallacea

Poljedelski department nikakor ne sme dobiti absolutne kontrole nad farm-sko kreditno upravo. — Gannett protestira pri predsedniku Rooseveltu.

WASHINGTON, D. C., 19. dec. — E. T. Benson, tajnik "National Cooperative Councils", je rekel včeraj, da bo

njegova skupina v zvezi z drugimi farmerskimi organizacijami pozvala prihodnji kongres, naj zavrne vsak predlog, ki bi dajala poljedelskemu tajniku Wallace-u absolutno kontrolo nad farmsko kreditno upravo. — Če bo treba, — je dodal, — bom predložil to vprašanje volilem te ko mi predsedniške kampanje prihodnje leto.

Nekateri uradniki poljedel-skega departmenta so napove-dali, da bo kontrola nad Farm Credit Administration pover-jena Wallace-u, kakor hitro se bo vrnil predsednik Roosevelt iz Hyde Parka v Washington.

Wallace je baje nezadovol-jen s sedanjo politiko ter za-hteva to kontrolo. V tem slu-čaju bi sedanji načelnik FCA od-stopil, nadomestil bi ga pa dr. A. G. Black.

Znani založnik Frank Gan-nett iz Rochesterja, N. Y., ki je odločno nasprotoval predse-dniku, ko je skušal izvesti vla-dno reformo, je tudi posegel v FCA ter je mnenja, da bi Wal-

lace ogrožal finančno nedotak-ljivost te posojilne agencije. Predsednik Roosevelt je po-slal dolgo brzojavko, v kateri pravi med drugim: — Ali uvi-devate nepoštenost ciljev po-ljedelskega tajnika, ki hoče uničiti neodvisnost farmske posojilne administracije? Zlorabo oblasti, ki vam je bila poverjena z reorganizacijsko predlogo, bi napravili nekakšno politično žogo iz farmskega kreditnega sistema, usta-novljenega pred dvajsetimi leti. Pomisliti morate, da ta si-stem farmerji povečini sami financirajo in ga vodijo v de-mokratskem smislu. Poljedel-ski tajnik Wallace glede te za-deve še ni pojasnil svojega stališča.

Francoski poslanik se je vrnil v Rim

REM, Italija, 20. dec. — Francoski poslanik Andre Francois Poncet se je vrnil v Rim. V Parizu je bil deset dni ter se je posvetoval s predse-dnikom Albertom Lebronom.

Starostna Pokojnina

DOLOČBE NOVE ZAŠČITNE POSTAVE

Do-očbe so velike važnosti za vsakega delavca, ki ima Social Security karto.

Z novim letom stopi v veljavo splošeni social-no-zaščitni program, ki se tiče 47 milijonov ameriških delavcev in njihovih družin.

Predvsem je treba vpoštevati naslednje tri točke:

1. Leta 1940 bo začela vlada plačevati mesečno pokojnino vsem po zgoraj omenjeni postavi zavarovanim delavcem, ki bodo dosegli starost 65 let. Ta izplačila se bodo začela dve leti prej kot je bilo v prvotni postavi določeno.

2. Mesečno pokojnino bodo dobile tudi ostarele žene, vdove, nedoletni otroci in sirote vpokojencev, in v nekaterih slu-čajih stariši, ki so bili odvisni od zavarovanih oseb, katere so pa že pomrle.

3. Delavci in delodajalci bosta še do leta 1943 prispevala v tozadevni sklad po en procent plače, dočim je bilo spočetka rečeno, da bo že prihodnje leto ta prispevek povišan.

Vpoštevati je treba, da se starostna pokojnina (old age insurance) popolnoma razlikuje od starostne podpore (assistan- tance), ki jo dajejo države in mesta ostarelim potrebnim o-sebam, ter od zavarovanja proti nezaposlenosti (unemploy- ment insurance) ki jo plačujejo države onim, ki izgube delo.

Hrbitišče socialno-zaščitnega programa je starostna zava-rovalnina oziroma pokojnina. V ta sklad prispevata delavec in delodajalec. Delavec začne dobiti pokojnino, ko je star 65 let, dobivajo jo pa tudi tisti, ki so bili odvisni od njegovega zas-lužka.

Starostna pokojnina ni nobena miloščina. Vpokojenec dobi vsak me-ec gotovo vsoto, ki je odvisna od njegovega prejšnjega zaslužka in od dolgotrajnosti zaposlenja. Do te pokojnine je de-lavec upravičen, četudi je drugače premožen. To je ravno tako kot če bi imel denar na banki ter hodil vsak mesec ponj.

Najmanj, kar more dobiti vpokojeni delavec na mesec, je \$10, največ pa \$85.

Do pokojnine so upravičeni zaposleni delavci v tovarnah, delavnicah, majnah, pletilnicah, trgovinah, uradih, zveznih in narodnih bankah, building-loan družbah ter na ameriških ladjah.

Taka dela se imenujejo v tem slučaju z angleškim izrazom "covered employment", kajti le njih se tičejo določbe o po-kojnini.

Pod "uncovered employment" pa spadajo delavci, ki niso do-te pokojnine upravičeni. To so poljedelski delavci, hišni slu-zabniki, vladni delavci, delavci pri vzgojnih, dobrotelčnih in verskih organizacijah, katerim ne gre za dobiček; delavci pri železnica, ribiči, raznašaleci časopisov in vršilci še nekaterih drugih profesionalnih del. Do pokojnine niso upravičeni sta-riši, ki vrše delo za svoje sinove ali hčere.

Kdor zapusti "uncovered" delo ter se loti "covered" dela, se takoj vključen v socialno zaščitni program. Ženska, ki slu-ži pri privatni družini, ne spada med "covered" zaposlene. Kakor hitro pa pusti delo pri družini ter začne delati naprimer v hotelu ali restavrantu, je njeno delo "covered".

47,000,000 DELAVCEV IMA ACCOUNTE

Pri-žljivo 47,000,000 delavcev ima z uradom za socialno za-ščito (social security board) svoje račune. Konci prihodnjega leta jih bo na penzijskem seznamu približno 912,000. Med njimi bo 485,000 vpokojencev, to je oseb, starih 65 let ali več, ki -o direktno zavarovani. Poleg njih bo 125,000 žen in vdov, sta-rih nad 65 let; 78,000 mlajših vdov z odvisnimi otroci; 194,000 odvisnih otrok in 10,000 odvisnih starišev.

V sobotni številki lista bo povedano, kako je treba določiti pokojnino in kako jo dobiti. — Ne zamudite te številke.

"Lakota v Toledu!" poroča CIO

TOLEDO, O., 20. dec. — Industrijalni unijski odbor CIO je danes sporočil predse-dniku Rooseveltu, da je v Tole-du še dosti ljudi, ki dobesedno stradajo ter da so zanje božič-na voščila nekakšna kruta ša-la. Mestni uradniki bodo sku-šali za božič preskrbeti delo tri-tisoč oseb. Relief, ki ga do-bivajo nezaposleni, je skrajno nezadosten.

Brata je ustrelil

COLUMBUS, O., 19. dec. — Pred šestimi leti so našli mr-tvega George Nextena. Policija je bila mnenja, da se je po ne-reči ustrelil. Včeraj je pove-dal njegov brat Lewis, ki je star sedaj osemnajst let, da ga je on ustrelil. V šali je pome-ril nanj, misleč, da je revolver prazen, in sprožil. Fant je znal šest let spretno skrivati svojo skrivnost.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Rakar, President J. Lopuha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
315 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

46th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

For one year in full	\$7.00
For six months	\$4.00
For three months	\$2.00
For one month	\$1.00

Subscription Yearly \$6.00

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVEMŠI NEDELJE IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 315 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 8-1343

POMAGAJTE nam IZBOLJŠATI LIST s tem, da imate vedno VNAPREJ plačano naročnino. Časopis mora odgovarjati potrebi časa. Vsak cent prihranjen pri terjatvi, je namenjen za IZBOLJŠANJE LISTA.

AMERIKA JE PRESKRBLJENA

Prebivalstvu Združenih držav se nikakor ni bati pomanjkanja živil in drugih življenjskih potrebščin. Poljedelski departament je natančno proučil zalogo živil v Ameriki in dosegla, da ničesar ne manjka, pač pa baš nasprotno — mnogih živil je v velikem izobilju. Na ameriških tržiščih se sicer te obilice ne opaža, toda četudi bi se izvoz brezprimerno povečal, bi bila vsaka bojazen pred pomanjkanjem brez vsake podlage. Lani je prišlo na vsako osebo v Združenih državah 230 funtov pšenice, 8 funtov riža, 125 funtov mesa, 455 funtov mleka in mlečnih produktov, 16 funtov masti, 130 funtov svežega sadja in 142 funtov krompirja.

Za leto 1939-40 je pa to razmerje naslednje: 310 funtov pšenice, 10 funtov riža, 131 funtov mesa, 443 funtov mleka in mlečnih produktov, 165 funtov krompirja.

Na razpolago je tudi dovolj sladkorja, in če se je v zadnjem času sladkor podražil, ni bilo temu vzrok pomanjkanje sladkorja, pač pa nervoznost in nestrpnost odjemalcev, ki so brez vsake potrebe hoteli kupiti zalogo.

VOLITVE

Za evropsko vojno vlada v Ameriki precejšnje zanimanje, navzile temu se pa večina Amerikancev dosti bolj zanima za borbo, ki se že sedaj začneja v Ameriki in bo dosegla prihodnjo jesen svoj višek. To bo borba za predsedništvo Združenih držav.

Boji med predstajami so že v teku ter se snujejo razni odseki in odbori, čijih geslo je, naj bo ta ali oni prihodnji predsednik.

Zaenkrat se ni mogoče napovedati, kdo ima največ prilik za zmago. Najprej se morata vršiti še dve veliki bitki, namreč konvenciji republikanske in demokratske stranke, kar se bo zgodilo prihodnje poletje. Ob tisti priliki bodo republikanci in demokraci potom postavno izvoljenih delegatov določili najprimernejšega moža za najvišji urad v deželi.

Mogoče bo, kot se je zgodilo ob času Wilsona ali Hardinga, na temeljih kakršnihkoli kompromisov nominiran kakšen takimenovan "dark horse" ter bo pozneje tudi izvoljen.

Pri republikancih stopajo sedaj tri osebe v ospredje: sin bivšega predsednika, senator Taft iz Ohio, senator Vandenberg iz Michiganu ter neworški okrajni pravdnik Dewey.

Pri demokracijah pridejo v poštev: McNutt iz Indiane, podpredsednik Garner, generalni poštni mojster Farley in še par drugih.

Nad vsemi sedaj najavljenimi demokrati, tako republikanskimi kot demokratskimi, pa še vedno visi ogromna senca. Usoda vseh je v veliki meri odvisna od stališča, ki ga bo zavzel napram svojem tretjemu terminu mož, ki sedaj gospodari v Beli hiši, predsednik Franklin D. Roosevelt.

Ali bo storil nekaj, česar ni storil še noben ameriški predsednik, in bo vtretje kandidiral.

Ali bo demokratska konvencija to sploh dopustila, ali bo pa celo prosila predsednika oziroma odločno zahtevala, naj vnovič kandidira?

Edinole na ta način si namreč moremo predstavljati tretjo kandidacijo in tretji predsedniški termin.

(Nadaljevanje s 1. str.)

Nemčija in Italija povzročata nemire

Natančni opazovalci dogodkov pa se kmalu prepriča, da v nemirih nima toliko svojih rok Rusija, kot pa Nemčija in Italija, kar je še posebno razvidno iz dejstva, da je Italija vtihotapila v Dalmacijo in Slovenijo mnogo orožja.

Slovenski klerikalci za Italijo

Učitelji na katoliških seminarjih v Sloveniji javno izražajo svoje mnenje, da bi bilo za Slovence bolj živeti pod italijanskim, kot pa pod ruskim protektoratom in da se morajo vsled tega Slovenci pripraviti na to, da bodo živeli z Italijani v najtesnejšem prijateljstvu. To mišljenje je sicer nedolžno in bi ga mogel izraziti vsak jugoslovanski državni uradnik, toda vprašanje je, kako bi skušala Italija razširiti svoj vpliv, ako bi Rusija pričela prodirati na Balkan.

Zatiranje komunizma v Jugoslaviji je v polnem tiru. Oblasti na Hrvaškem in v Sloveniji so kupile zakotna posestva, kamor so poslale politične ujetnike.

Iz slovenskih nasebin

1 PRIHODNJE SLOVENSKE PRIREDITVE

v Brooklyn, N. Y.

Kot je bilo že poročano v letu, ter veliko novih naročitelju. Dobrema našemu rojaku in urehniku lista "Glas Naroda" John Trčku pa iz srea želimo, da čimprej okreva, ter se povrne v svoj uradniški urad. Kar koražjo, Mr. Trček ter mi-lite si da "slovenska kri nikel" ne pogori!

Prihodnjo nedeljo, dne 24. decembra prirede naši vrli tamburaši — starejši in mlajši oddelki pod vod-tvom rojaka Ivana Gerjoviča — "Miklavžev dan" v Slov. Nar. Domu na 253 Irving Ave. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Sv. Miklavž bo prinesel veliko raznih daril iz daljnih višav, ter odaljal naše otroke. Rojaki in rojakinje iz Greater New Yorka in okolice, pripeljte svoje otroke, ker dobrodošli so vsi naši slovenski otroci brez razlike, če spadajo ali ne k tamburaškemu zboru. Pripeljte jih v obilnem številu ter dajte jim malo veselja in razvedrila. Ob tej priliki bodo tamburaši mladinskega zbora igrali našo slovensko sveto noč, odrasli zbor pa ameriško "Jingle Bells" ter vem, da bodo še kakšno navrgli, da bo boljše razvedrilo tudi za starše. Vstopnine k tej prireditvi ni nobene.

Na zadnji dan v letu dne 31. decembra pa priredi slov. pevsko društvo "Slovian" svoj Silvestrov večer v prostoriš znanega rojaka Franka Arneža na 691 Forest Ave., Ridgewood, Brooklyn, N. Y. Začetek ob osmi uri. Za plačilo izvrstna godba. Hat check 35 centov.

Na isti večer priredi slov. pevsko društvo "Domovina" svojo Silvestrovo zabavo v prostoriš Slov. Nar. Doma.

Jugoslovanski radio pevec prirede 14. januarja 1940 v Slov. Nar. Domu v Brooklynu koncert, ki ga je vredno slišati, kajti to so najboljši pevec iz Jugoslavije. Začetek ob 3. uri popoldne, vstopnina pa 40 centov.

V nedeljo dne 28. januarja 1940 prirede tamburaši obeh zborov svoj letni koncert z lepim programom, glede katerega bo še pozneje pravočasno v tem listu poročano. Ta koncert se vrši v dvorani Slov. Nar. Doma. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 40 centov za osebo. Otroci so prosti vsake vstopnine.

Vdeležite se tu označenih prireditve v kolikor mogoče velikem številu, ter gnočno podprite naša slovenska kulturna društva. Posebno apelirani za veliko udeležbo koncerta naših vrlih tamburašev dne 28. januarja 1940.

Želim prav veselo božično praznike, ter srečno in zadovoljno Novo leto 1940, vsem mojim prijateljem in znanecem v Združenih državah, v Kanadi in v naši stari domovini. Listu "Glas Naroda" pa želim obilo napredka v prihodnjem

S pozdravom,

Anthony Svet,
zastopnik in poročevalec
"Glasa Naroda."

BOŽIČNA PREDSTAVA SLOVENSKE ŠOLE V CLEVELANDU

Za letošnjo božično predstavo, ki se bo vršila pod pokroviteljstvom Prosvetnega kluba v auditoriju Slov. Nar. Doma na St. Clair Avenue v nedeljo 24. decembra ob 3. uri popoldne, je bila izbrana krasna igra "Ropeštev," duh v Koroških gorah. Mladinska igra v petih slikah; češko spisal Anton Hamik, prevedel Albrecht. Vstopnina samo 25 centov. Po igri nastopi Miklavž, ki razdeli darila mladini in vsem drugim, če bodo dostavljene v Dom pravočasno. Ves čisti prebitek od predstav je namenjen za podporo in nadaljevanje te prekoristne narodne ustanove: slovenske šole Slov. Nar. Doma. V igri nastopijo učenci in bivši učenci slovenske šole pod režijo učiteljice Mrs. Mary Ivanuseh.

Z letošnjo predstavo se podaja 16-letne zaporedne mladinske prireditve in igre v Slov. Nar. Domu. Prva božična igra s številnim ansamblom učencev slovenske šole in sodelovanjem igralcev društva Ivana Cankarja, se je vršila leta 1924, pod režijo gospe Auguste Danilove in pod pokroviteljstvom dramskega dr. Ivan Cankar. Takrat se je vprizorila igra "Poslednje Peterčkovve sanje o kralju Matjažu," ki je bila zaeno ena največja igra po številu igralcev, podana v vsem času po dramskem društvu Ivan Cankar ali slovenski šoli Slov. Nar. Doma. Nastopilo je blizu 90 oseb. To so bile priprave s kostumi in scenerijo! Še sedaj mi je v prijetnem spominu ker je bila to res krasna predstava.

Mnogokrat smo imeli na odru že krasne igre in to po samo enkrat vprizorjene. Če ste v minulosti katero zamudili, ste jo utrdla za vselej zamudili in tako ste si mnogo prikrajšali na duševnem užitku, ker se veliko iger nikdar več ne ponovi.

Zato vas že sedaj opozarjam

PESMARICA

"Glasbene Matice"

Uredil dr. Josip Čerin

Stane samo \$2.—

To je najboljša zbirka slovenskih pesmi za moški zbor. Pesmarica vsebuje 103 pesmi. — Dobite jo v Knjigarni Slovenic Publishing Co., 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Pridite v nedeljo pogledat "Ropeštev," krasno veseligrado, ne bo vam žal. Povest, o tem dobrem gorskem duhu ste najbrže že nekaj čitali v knjigi, v starem kraju ali tukaj. Sedaj imate pa priliko, da zrete enkrat temu duhu naravnost v obraz in se seznanimi z vsemi njegovimi dobrimi nameni. Obenem boste spoznali Trpinovo družino, Trakovo družino, bogatega Petača in druge karakterje dolgi do vaškega šomastra. Igra je izvrstno podana in bo res vredna, da jo pridemo pogledat.

Božična predstava slovenske šole Slov. Nar. Doma je ena izmed tistih njenih redkih priredb, od katere finančnega uspeha je veliko odvisen obstoj slovenske šole. Zato vas prosimo, spomnite se sedaj o Božiču tudi slovenske šole Slov. Nar. Doma. Pridite na predstavo ali pa ji pošljite mali dar.

Pred seboj imam pismo neke "tu rojene Slovenke", ki mi ga je svoj čas izročila, da ga smem objaviti. Ona pravi glede šole sledeče:

"Pridem v doliko z osebami vseh vrst in še nikdar nisem slišala, da bi bil ta ali oni zaničevan ker zna govoriti svoj materin jezik; pač spoštovan je tak človek. Poštena oseba se ne sramuje svojega jezika, ampak je ponosna nanj. Znanje slovenskega jezika mi je že vselej koristilo. Čimveč jezikov človek zna, boljši je. Kdor se zanima, da se jih nauči, se tudi za druge stvari zanima. Pogledimo malo naokrog sebe in prišli bomo do zaključka, da kdor izmed naših ljudi, ki je prišel do kake višje stopnje je pohajal v kaklo slovensko šolo ter da ga je pozos in zavest slovenskega naroda privela do te stopnje."

Tako in drugače cenijo naši mladi Slovenci mnenje slovenskega jezika, katerega temeljni pouk so zajeli v slovenski šoli. Znanje jezika je podlaga

Peter Zgaga

BOŽIČNA ZGODBA

Včas sem bil za božične zgodbe ves navdušen in mi je bilo kar mило pri sreč, ko sem jih čital, časoma sem se pa prepričal, da so sicer lepe in gniljive, da je pa v njih le malo verjetnosti in resnice.

Božične zgodbe so več ali manj vse po enem kopitu. Zabeležajo se z žalostjo in se veselo končajo. Devetindevetdeset izmed sto jih je tako prikritih.

Zelo priljubena snov je naslednja: Uboga družina živi v napolrazpadli bajti ali v siromašnem mestnem stanovanju. V peči ni ognja, lonci so prazni. Zmaj brlje burja. Otroci se stiskajo v kotu, bolna mati leži na postelji. . . . Polnoč se bliža. . . . Kakšen bo jutrišnji dan? . . . V daljavi zadone polnočni zvonovi. . . . V večji se začujejo težki koraki. . . . Nekaj poteka na vrata.

Konec ste že ngamili, kaj ne? Neznani dobrotnik se je spomnil nesrečne družine. Na prazni mizi se pojavi velika košara in v nji so vse dobrrote tega sveta: hlebec belega kruha, gnjat, steklenica vina, igrače in sladkarije za otroke, prav spodaj pa zalepka z bankovci. Družina poklekne in se v iskreni molitvi zahvaljuje neznanemu dobrotniku.

Včas je konec malec drugačen.

V sobo stopi neznan mož. Otroci v strahu zavekajo, misleč, da je novi gospodar, ki je prišel terjat zaostalo najemnino. Pa ni novi gospodar, pač pa oče, ki se je bil podal pred leti v daljne kraje in ves čas

napredka v drugih panogah, tako v petju kot v slikanju, ker brez znanja slovenskega jezika ne more nihče zajeti temeljnih vrlin Slovencev v takem obsegu, kot pa če se ga priučiti in rabi. Zato pošljite svoje otroke v slovensko šolo. Šola se vrši vsako soboto v Slov. Nar. Domu in je prosta vsakomur, ki se zanjo zanima in želi pouka.

Torej, v nedeljo se vidimo na predstavi "Ropeštev" v Slov. Nar. Domu!

Za Prosvetni klub Slov. Nar. Doma,

Evgen Gorshe, tajnik.

DARILNE POŠILJATVE v Jugoslavijo

100 Dinar.	— — — \$ 2.50
200 Dinar.	— — — \$ 4.75
300 Dinar.	— — — \$ 6.80
500 Dinar.	— — — \$10.75
1000 Dinar.	— — — \$21.—
2000 Dinar.	— — — \$41.50

ZARADI RAZMER V EVROPI so bile naše zveze za denarne pošiljate v Jugoslavijo začasno prekinjene. Sedaj pa smo dobili novo zvezo, po kateri je mogoče našim rojakom vžreči in denar varno pošiljati. Vendar je bila nam povisana cena, ker so stroški za pošiljanje po tem potu mnogo višje.

Opozarjamo tudi, da se sem intam more kaka pošiljatev zaradi evropskih razmer zakasnit.

ZA NUJNO POŠILJATEV POSLUŽITE SE "CABLE ORDER". — DOPLAČATI JE TREBA \$1.— ZA VSAKO POŠILJATEV V JUGOSLAVIJO

SLOVENIC PUBLISHING CO.
: : POTNIŠKI ODDELEK : :
216 West 18th Street, New York

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNODRUŠTVO za Greater New York in okolico, ink.

Kdor izmed rojakov ali rojakinj se ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odbornikov za natančna pojasnila. V nesreči se šele spozna, kaj pomeni biti član dobrega društva.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodisi v premoženju ali članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačalo že skoro 14 tisoč bolniške in nad šest tisoč smrtne podpore ter ima v blagajni skoro \$17,000.00

— ODBOR ZA LETO 1939 —

Predsednik: PETER CERAR 6038 Palmetto St., Brooklyn, N. Y.	Blaginik: ANTHONY CVETKOVICH 983 Seneca Avenue Brooklyn, N. Y.
Tajnik: JOSEPH POGACHNIK 580 Liberty Avenue Williston Park, L. I.	Zapisnikar: FRANK MEKING 1655 Greene Avenue Brooklyn, N. Y.

I. FRED VELEPEC 7225 — 67th Place Glendale, L. I.	II. VINKO ZALOKAR 71-09 — 69th Street Glendale, L. I.
---	---

III. JOHN MAČEK
116-65 — 120th Street Ozone Park L. I.
Arhivar: JOSEPH POGACHNIK, 580 Liberty Ave., Williston Park, L. I.
Društvo zbira vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorih v American Slovenian Auditorium, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

— Ali si ti, Micka? Govori!
— Seveda sem. Čemu si me rešil? Zame ni več obstanka na svetu. Toda . . . Znan se mi zdiš. . . . Pa že vsaj nisi . . . Ne, ne . . . Saj ni mogoče . . . Toda srce me ne vara . . . Janez, moj Janez! Torej te niso Rusi ubili?

— Seveda ne, — odgovarja Janez srečen, to stiska v svoje naročje in poljublja. — Saj sem večkrat pisal, pa so se morala pisma izgubiti. In passporta mi niso hoteli dati. Pa sem pobegnil preko meje. . . . Baš o pravem času, kaj ne?

— Da, baš o pravem času, — odgovori ona in se tesneje privije k njemu.

V daljavi se oglase božični zvonovi. . . .

Spomin na Božič leta 1915.

Dvajet let po versajskem miru.

Andrew Spillar, Chicago Ill.

Nahajali smo se visoko gori v Alpah, na hribu tako zvanem "Romlon", kateri je malo nižji kakor je največja gora našega rojstnega kraja, Triglav. Kadar je bilo vreme jasno, smo ga vedno videli, kako ponočno je dvigal svoje glave, pokrite z večnim snegom in ledenimi gorami. Tudi na gori, kjer je bila naša kompanija, je bil vedno sneg, pozimi in po letu. Kadar smo potrebovali vođe, smo morali topti sneg.

Dnevi so bili jako mrzli. Še bolj po noči. Bili smo skriti v kačevju, v votlinah, takozvanih kavarnah, ali pa smo imeli kje za skalemi zbito barako. Kako je znotraj v kavarnah ali barakah izgledalo, -amo tišči ve, kateri je bil izkusil. Par dni malo slame in dosti sni.

Tako so bile skrite glavne čete seveda straža je morala stati zunaj na prostem, samo čez vrh neska je imel vsaki pred seboj. Vsaših nam Italijani se tistega niso privoščili. Straža se je menjala vsake pol ure, ako je bilo jako mrzlo, tudi v akih 15 minut. In ako je naša straža ustrelila trikrat zaporedoma, je to bilo na znanje, da sovražnost proti, nakar so se potem cele trupe postavile za obrambo domovine.

Ravno na božični večer pride vrsta zopet na mene, da moram iti za predno stražo. Ko preglemam, ako imam dosti naših pri sebi, poseže se v nahrbtnik po eno kranjko klobasa, ki sem jih bil ravno tisti dan prej dobil par od doma. Eno vzamem s seboj, da si bom krutek čes delal z njo. Noč je bila jako temna in mrzla, da je kar pokalo od mraza, tako da hodala nisem mogel imeti na puški, ker so se kar skre delale od jekla.

Ko tako poslušam in gledam v temo proti sovražniku, da se je bi kaka italijanska straža preveč približala naši straži, mi moj spomin uide tja v milo domo vas "Slava Bogu na višini, in mir ljudem na zemlji," se je glasila pesem v farni cerkvi. Ali kak mir smo imeli mi na bojišču? Nismo imeli ravno veliko spopadov s puškami radi hude zime in ogromnega snega, pač pa so vedno nad nami eksplodirale granate in pokali skupneli. Največ nvoj pa je pomorila zima. Dostikrat se je primerilo, da je vojak zmrazil, ko je stal na straži. Jako veliko jih je pa zmrazilo v noge, kar bi se bilo tudi meni kmalu pripetilo. Srečen sem bil, da sem še pravočasno dobil zdravniško pomoč.

Največjo nadlego nam je delal sneg, ker je včasih padal po cele tedne po dnevi in ponoči. Odmetali smo ga vedno, pa vseeno smo mislili včasih, da nas bo kar zasulo z njim.

Ako se sedaj spomnim na tisti Božič, me kar zima stresa, čeravno sem na gorkem in dostikrat si mislim, kako sem mogel vse to prenesti, kar sem skušal leta 1915-1917. Sicer smo bili, ko vidim, oziroma slišim, da bo tudi letos na tisoče in tisoče vojakov imelo taki Božič, kakor je bil moj leta 1915.

Tudi letošnji božični prazniki ne bodo veseli za mene, kajti velika žalost nas je zadelala, žalost, da je skoraj ni mogoče prenesti. Kajti kruta smrt je azela moji sestri moža. Tom Stupar nas je za vedno zapustil. Živel je veselo in srečno na De Pute, Ill., ali kar na hitro se je moral podati v bolnišnico dne 30. nov. radi hudih bolečin v trebuhu. Bil je operiran še isti dan ob 8. uri zvečer. Potem se je par dni dobro počutil in čez 3 dni se mu je bolezen spet poslabšala in so ga 5. dec. zopet operirali. Iz te druge operacije se pa ni več zbudil. Doma je bil iz Gorjanskega, vas Duša, fara Mehinje. Tukaj ni imel sorodnikov, v starem kraju pa žive 2 sestri. Bil je jako dober človek, skrbni mož in do pri oče. Bil je močne postave in trdnega zdravja, dokler se ni podal v bolnišnico. Zatorej nam kar ni mogoče verjeti, da Spomin na 2

ga je smrt premagala. Kaj je bilo vzrok njegove smrti, se ne ve, ker zdravnik ne pove resnice. Vemo le to, da Ti dragi, napozabljeni Tom, si se rešil trpljenja tega sveta in lahka naj ti bo ameriška zemlja! Ja-

ko lepo si imel vse urejeno, tako, kakor si sam vedno želel, ali sreča Ti ni bila dana, da bi jo užival. Sladko počivaj v temnem grobu, dokler tudi mi ne pridemo za Teboj. Ti si šel od nas, ali spomin na Tebe bo vedno z nami.

Tukaj izrekam srčno hvalo vsem tistim, ki so nam v času žalosti stali na strani, v-em, ki ste darovali cvetlice in jedila, srčna hvala!

Obenem pa voščim vsem čitateljem "Glasa Naroda" vošele božične pravničke ter srečno in veselo Novo leto 1940!

Tončka Jevnik, Cleveland, O.

Zopet so nas obiskali božični prazniki, ob katerih naša navdaja nekako domotožje. V mihih sem doma v skromni, toda najbolj prijetni hiši. Pretelka so že leta in leta. Več Božičev je že bilo minljivosti v naročje. Bili so veseli, pa tudi žalostni. O, da bi se znašla že vsaj samo za hip na domačih tleh!

O Božiču smo bili doma najbolj zadovoljni in srečni. Ti ti časi so mi estali v sčakem pomenu. Kaj je otroku takrat, ko ne pozna skrbi in težav življenja? Vse hiši in vidi v najlepši luči.

Oče in mati sta se trudila skoraj noč in dan, da so imeli otroci kosček kruha. Bili smo zdravi, veseli in zadovoljni, saj izobilja nismo poznali. Otrrok je vesel in zadovoljen, sam da ni lačen. Da, Božič, kako smo te vsi pričakovali, nestupno in z veseljem! Nasa draga mamica je zrezljala pastirke in napravila jaslce, dojem sem jaz z veseljem hitela v sosedov gozd po zeleni mah. Sredi jaslce je bilo v štalici novorojeno Dete. Vrhu jaslce je obesila belega golobčka.

Mati nam je pekla potice, ki jih drugače nismo imeli kakor o Božiču in Veliki noči. Božičnega drevesa nismo imeli in nismo dobili daril, ki jih tudi pričakovali nismo ter jih vsled tega nismo pogrešali.

O, časi detinskih, brezskrbnih, čemu se tako naglo pobeogni-ji? Toda spomin na nje je ostal in ni nič pobledele.

Vrsta let je že minila, toda zli se mi, da sem šele pred nekaj dnevi zapustila domočo vas. Zdi se mi, da vidim pred seboj še vse znane obraze. Toda žalibog, dosti jih je že v grobu in črna zemlja pokriva zemeljske ostanke mojih dobrih prijateljev in sorodnikov.

Popoldne pred Božičem se je vsakdo potrudil, da je čim prej završil svoje delo. Zvečer so bili že vsi praznično oblečeni, da bodo šli k polnočnici. Vsaški kovač je koval zadnjega konja, in ko je bil gotov, je vse lepo in čisto pospravil ter dal orodje na svoje mesto. Pogasil je žerjavico, ter dal počitek mehu in naklu. Vse naj se spočije in praznuje sveti Božič. Odpasal je predpasnik, zaklenil kovačnico in se odpravil v prodajalno. Nato si je šel privoščiti merico žganja, da si nekoliko grlo poplakne.

Tudi vaški cerkovnik se je nekoliko v gostilni pokropčal, da je boljše krepko zvonil. Brki dekleta so snažila hiše, da bo vse čisto, predno bo zazvonilo Zdravomarijo.

Na kostanjevski žagi se je ustavilo kolesje. Le sempatam so delavci še pospravili orodje in snažili po dvorišču.

Kerinov in Stritarjevi hlapci so se vrnili s postaje, izpregli konje, pahnili vozove pod kobro in vse počistili. Za zupništem umiva kočjaž kočijo in snaži svetilke, da se bo na božični dan bolj postavil, ko

bo odpeljal župnika na izprehod. Gospod župnik je potreboval počitka, saj je že od rane ure svedel in očistil farane grehov.

Hišni gospodarji so šli okrog domaćije pripraviti se, da je vse v redu ter če ima živina dosti krme in stelje.

V vsaki hiši so zvečer molili rožni venec in vse prostore pokropili z blagoslovljeno vodo.

Zunaj so začele padati gošče snežinke. V hiši je bilo toplo. Posedli smo okrog peči, in oče so nam začeli praviti zanimive pripovedke. Kazalec na uri se je pomikal proti enajsti. Kmalu bo čas, da se odpravimo k polnočnici.

Vsa pokrajina je bila pokrita s snegom, in zdela se nam je, da stopamo po mehki preprogi, ko smo korakali proti cerkvi. Cerkev je bila lepo razsvetljena in je bila kmalu napolnjena do zadnjega kotička. Pevec na koru so zapeli: "Sveta noč, blažena noč." Sreča vseh so se dvigala proti novorojenemu Detetu.

Dolga leta so minila, odkar sem bila pri polnočnici v farni cerkvi ter klečala ob jaslcah, zastopljena v molitev z onim srečnim zaupanjem, ko je bilo v srecu in v duši vse sveto.

Zopet je prišel sveti večer. V duhu sem doma. Vsi so zbrani: oče, mati, bratje in sestriče.

Žalibog, to je samo domišljija. Vsi so že v grobu, samo jaz še čakam, da pride bela žena in me reši tega zemeljskega trpljenja. Dobrote ne pomnim nobene, kajti vsa moja življenja pot je bila s trdnimi posu-ta.

S posebno hvaležnostjo se spominjam matere, ki se je toliko trudila za nas. Dragá mati, milostno naj ti bo novorojeno Dete in rahla naj ti bo domača zemlja.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim vsem rojakom širom naše nove domovine.

Nova

VELIKA KUCHARICA

Po dolgoletnih izkušnjah in preizkušnjah je Felicita Kalinšek svojo veliko Kuharico vnovič spopolnila in predelala. Ta izdaja je sedaj osma, kar pomeni za slovenske razmere več kakor še tako gostobesedna reklama.

Na več kakor 700 straneh je strnila odlična in priznana avtorica vsa stara in najnovejša dognanja kuhinske umetnosti. Snov je obdelana nad vse pregledno, izbira receptov je izbrana. TO JE NAJPOPOLNEJŠE DELO, KI GA IMAMO NA TEM PODROČJU. Oprema knjige je razkošna. Nešteto je slik v besedilu, 34 pa je novih barvanih tabel, ki jih je narisal Dragotin Humek. . . .

Vsaka gospodinja, ki se zaveda svoje odgovornosti za zdravo in pravilno prehrano družine, si mora to knjigo omisliti. Vsaka gospodinja se mora namreč priučiti umetnosti, kako bo svojim domačim nudila zdravo hrano v potrebni izbiri in menjavi. Vsaka gospodinja bo hotela tudi svoje goste iznenaditi s posebno izbranimi jedili. Za vse to ji bo najboljša vodnica in učiteljica ta SLOVENSKA KUCHARICA

Četudi je osmi tisk knjige v vseh pogledih ne samo vsebinsko, ampak tudi tehnično popolnejši od vseh dosedanjih izdaj, je cena knjige Velja samo \$5. (Poštino plačamo mi.)

Naročite pri:

KNJIGARNE: SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 West 18th Street New York, N. Y.

GOSPODINJE IN DEKLETA, TO JE KNJIGA ZA VAS!

BLAZNIKOVA Pratika za leto 1940

Cena 25c

• poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

kovnega društva mornarjev. Sredi žalostnega jesenskega popoldneva so krsto pri Sv. Križu položili v grob, čez palje je odjeknila salva v poslednji pozdrav. Kontraadmiral Josipa Kubelke ohranimo časten spomin.

Darilo za PRAZNIKE

RAZVESELITE VAŠEGA PRIJATELJA (ICO) ZA BOŽIČ Z DVOMESEČNO NAROČNINO NA "GLAS NARODA". STANE SAMO \$1.

Posebno bo vesel(a) romania, ki je začel izhajati v listu dne 7. decembra. — Ta roman spada med bisere svetovne literature. List skušamo napraviti splošno zanimiv za vse čitatelje. In vemo da bo Vas prijatelj oz. prijateljica vesel(a), da ste se spomnili.

IZPOLNITE SPODNJI NAROČILNI LISTEK

Storite to še danes, da bo pravočasno za praznike.

Mi bomo obvestili Vašega prijatelja s primerno božično dopisnico o vašem darilu.

UPRAVNIŠTVO "GLASA NARODA"

216 West 18th Street, New York

Tukaj Vam pošljem \$1.—, za dvamesečno naročnino za:

Ime.....

Naslov.....

List naj pošljamo pričenši z dnem

Moje ime in naslov je:

Božični Lov na Planinah

Razmišljal sem, kje in kako naj preživim božič. Konec dolge noči, začetek novega dneva tako močno vpliva na človeka. Zato sem se odločil, da prebijem sveto noč sam za sebe, zaprt v čudne tajne daleč, daleč od ljudi, kjer ne bo slišati ne ropota ne praznih besed ljudi. Zaželel sem si božičnih praznikov v samotni, v družbi dobrega prijatelja, nekje daleč, v tih božji prirodi. Toda sam, pa še v današnjem času športa skoraj ne najdeš niti v božični noči tihega zavetja brez vsakdanjega hrupa.

Ker sem imel takrat v Gornji Krmi priliko lova, sem se odločil, da odrinem v božični noči skozi Krmo na Zgornjo zasipko planino in tam neposredno pod pečnami gorskih velikanih, v vzhodu Tošca in Triglava prenočim v mali pastirski koči. To sem spotočil tudi lovec Tomaž z naravnim, naj me počaka še popoldne pred svetim večerom v Mojstrani. Če hoče biti na sv. večer pri družini, pa naj pride prihodnji dan zjutraj na planino, da pregledava za gamsi.

Nikjer še nisem občutil take božične idile kakor vprav tisti večer, ko sem šel sam, čisto sam skozi tiho gorsko vasico, Gornjo Radovno. Raztresene so kočice, vsaka samja zase. Saj je dovolj prostora za tistih deset posetnikov, ki ljubijo svoje domove, posejane po široki plani, ki se nastala iz gorskih prodov, ob strugi sicer mirne, a v hudih urah neukrotljive hčerke planin, bistre Radovne.

Edino, kar je bilo slišati iz vasi, je bilo lajanje vaških psov. Dražila jih je debeloga luna, ki je večkrat po-

gledala izza oblakov, dotikajoč se belih gorskih vrhov.

Takoj za vasio se je zožila pot. Iz vasi je vodil v dolino Krme, ki jo okoličani nazivajo mater gamsov, ozek kolo-voz. Pretrgal ga je bil v prvem snegu kmet iz Radovne, vozeč iz gorske doline suhe bukov butare. Prijetnejše, kakor po gazi je bilo stopati po zamrznjeni celini, ob potoku. Na roženo trdi skorji je ležalo še nekaj pristov debelo kristalno snežnega pršiča, ki je rahlo natrošen po dolgih vpo-ognjenih vejah sanjajočih smrek, pričaral čudovito sliko, posebno, kadar ga je s svojim sojem posrebril mesec. Nepopisna je bila slika, kadar se je izmotal mesec iz modrih oblakov. Splaval je v temno modrino in zlihl melko luč čez široko zasnežen prod in zlate mecesnovce kjer so sanjali črni gamsi božični sen.

V kakor puh mehki sneženi odeji so onemeli koraki. Vse je bilo tiho, tiho. — Le kadar se je nagnila snarekova veja in si v polnu tresla kristalni prah z ramen, je nalahno zabolnelo skozi sveto tišino.

Na gladki plani, ki je bila svetla kakor podnevi, sem opazil prvi znak gozdnega življenja: v mehkem snežnem prahu se je odkrivala sveža gaz, in prav takrat, ko sem ogledoval svet, mi je postalo trenutno jasno, kdo je bil nepokojnik v sveti noči. Iz gošče nizkih smrek onkraj potoka je nardil v pokojno tišino obupen vek, podoben plakanju deteta. Veje ob potoku so se zamajale. Sneg se je zapnjal in iz prahu je puhnil v struge zmrazlega potoka bel klobučič, ki ga je bilo pri najjas-

nejši mesečini komaj ločiti od snežne beline. Par trenutkov pozneje je stala na mestu, kjer je bila prej gaz, roparica. Ob strugi se je ustavila in zrla za pbeglim plenom. Dobrih deset metrov pred menoj, onkraj potoka, je stala lisica, odeta v zlat zimski kožušek. Bila je prav tako iznenadena nad menoj, kakor jaz nad krikom bele planinskega zajca, ki se je bil pred nekaj trenutki komaj še srečno izmotal iz trdega obema zalezovalke.

Ko sem se bil prav previdno bližal veliki lovski koči, podobni lesenemu gradiču, so se potegnile od ograje kočice tri velike senice in izginile v temi bližnjega gozdiča. Iz teme so zažarele štiri drobne lučice. Dolgo so bile videti nepremične. Nenadoma pa se je zopet višje zasvetile rdeče. Lučice sta se neprestano premikali in se bližali koči. Na plano je stopila srna. Medtem pa so se zmanjale tudi ostale lučice in že je bilo vse živo pri koči. Srne so zavile h krmišču pri lovskem gradiču. Ko je pa rahlo dahnil skozi zimsko noč mrzel nočnik, so srne odskočile in izginile v temi.

Dobro uro za tem sem dospel po precej napeti poti do izredno preprostega počivališča, podobnega tistemu, v katerem se je vprav v tisti uri, kekor pišejo evangeliji, rodilo božje Dete.

Kmalu je na preprostem ognjišču zagorel plamen. Ko sem se nekoliko okrepčal, sem se zakopal v slamo, in se pogrnil z toplo ogrinčilo. Da bi ogenj delj trajal in dal več žerjavice, sem položil na ognjišče debelo tnalno, ki je rabila pastirju za sekanje drv. Kaj

hitro me je minil spamec, toda ne na dolgo. Medtem ko me je grel ogenj v trebuh, me je zeblo v hrbet. Če sem se pa obrnil, sem imel vroč hrbet in mrzel trebuh. Obrat sem se kakor junec na razjuhu in tako sem dočkal jutro in lep dan. Ko sem zjutraj prišel za čevlji, se iz čevlja planila miška, ki je moj čevlj, stoječ pri ognju, smatrala za toplo prijetno zaklonišče.

Ko sem odprl vrata kočice, se mi je nudil izreden prizor na nasprotnem poboju, na velikemrodu pod Tošcem se je pasla na zeleni jasi, s katere je bil zdrazil plaz, 16 gamsov broječa čreda. Toda zaman sem gledal z dobrim daljnogledom, pa primerku, ki bi odgovarjal mojemu okusu. V čredi so bile le kože in mlačiči. Samci so tropo zapustili že o sv. Miklavžu, ko je bilo konec

gamsovega svatovanja. Vrnili so se tja, od koder jih je priganil začetek prska sv. Martina. Ker Tomaža, ki mi je bil obljubil, da pride, če ne v Mojstrano, pa gotovo prihodnji dan na planino, še ni bilo, sem se odločil, da jo mahnem sam po tistega starega kozla, ki je prebival poleti v Medvedjem, jeseni pa pod Rjavino. Parkrat sem ga videl, toda streljati ga nisem mogel. Upal sem, da ga morda dobim pozimi, ko mu dorase dlaka.

Prijetno je bilo hoditi zjutraj po trdem snegu. Ugodno je bilo za lov, da je tudi tukaj pokrivalo trdo snežno plast mehek, kristalni poprh. Kakor sem pričakoval, je tudi bilo, toda le dokler nisem uplenil gamsa. Pozneje bi se mi kmalu godilo, kakor brentarskega lovca.

Sredi velike snežne plane, pod katero je dremalo zeleno ruševje, pod skalnato rjavino, sem opazil večjo črno piklo. Daljnogled mi je povedal, da to ni skla in tudi ne iz snega strlece ruševje, marveč oni, ki ga iščem. Nekaj časa po vseh starih, nato zopet pokonci za debelim zametom, nazaduje pa po trebulu drse, sem se približal močnemu gamsu, ki sem ga imel v prav ugodnem vetru.

Toda vprav takrat, ko sem že mislil, da ga bom pomeril, mu je vendar postalo nekaj sumljivo. Premaknil se je bil z pečine, toda za njega tako nesrečno, da sem se mu približal na dobrih 200 korakov. Pomnila se je redka prilika. Strel je odjeknil, toda ne tako močno, kakor jeseni, ko so še gude stene. V veliko moje začudenje pa jo je gams odkuril, kakor da se mu ni prav nič

zgodilo. "Tri sto in še več pekenskov. Zbogom črni, kakor sliva mehek gamsov šop, ki sem ga že videl majati se na lovskem klobuku". In tisti debeli, lepo razkrošeni roblji, ki naj bi mi leta in leta pripovedovali o lepi, prekrasni božični idili. Toda na strel grem pa le pogledat; morda ugotovim, kam je udarila krogla. Na strel, ki sem ga dosegel s težkim trdom, kajti že se je pričel sneg uirati, sem šel po eni uri napornega hoda našel nekaj rdečih kapljic, ki so mi po temni barvi pričale, da je gams sicer pogoden, toda ne smrtno. Iz neprijetnosti pa me je že rešil pogled čez prvo steno. V kotlu sem opazil ležčega zalezovalca. Toda v razburjenosti pomerjeni in iztreljeni drugi strel je bil še slabši, kakor prvi. Šele tretji, mirno izstreljeni strel, ko je gams lezel na bližnji, skalnati rog, je rešil gospodarja planin vseh muk. Neprijetni občutki so se polegali, ko sem opazil, da se gams več ne giblje, ker počiva za vedno. Kratko grenkoba je nadomestila zopet lovska strast. Pojavila se je radovednost po lepoti dake in obliki rogljev.

Zopet je trajalo precej dolgo preden sem dospel do plena. Toda kakšno razočaranje! Ne, dragi prijatelj lovec, pred menoj ni ležala morda gamsova koza, kakršno sem srmočno ustrelil. Bil je velik, močan gams, toda z izredno grdimi, čisto ozkimi roglji. In dlaka — dlaka gamsa v taki višini in to sredi zime! Dlaka ni bila mehka, črna, marveč trda, skoraj kakor slamec viržinje. Znatno del dlak je bil bel ka-

kor zima starega konja belca. Vrh tega pa sem s slabim drugim strelom najdaljšo dlako na hrbtu še odstrelil.

Populil sem kar se je dalo populiti, da pokažem prijateljem, kaj sem uplenil. Ko sem gamsa očistil, sem si ga zadel za hrbet. Pod težkim tovorom se mi je sneg še bolj udiral. Ni trajalo dolgo, pa sem bil že tako izmučen, da sem moral prepušiti celega gamsa, razen slabše dlake in ozke rogljate glave, ki sem jo bil odrezal in spravil v oprtnik, planinskim grobarjem: črnim krokarjem in rdečekljunim gorskim kavkam, ki so kmalu nato zakrakali in zaživžgali pogrebno pesem.

Poslušal sem njih hrup precej s strahom, češ, menda pa nocoj ali jutri zjutraj gorski pogrebi tudi meni zapojejo zadnjo pesem. Sneg se mi je vedno bolj udiral pod nogami. Ko sem izginil v zameteno kotlino, sem že mislil, da je to moj zadnji božič. Prihodnjega bova morda z gamsom, ki so ga takrat že pokopavali krokarji in kavke, praznovala skupaj v večnih loviščih. Le z velikim naporom sem se pripopal preko gostega ruševja v katerega sem se globoko udiral. Skoraj smrtno izmučen sem se sesedel na odkopano skalo, kjer sem se odpočil. Tu sem počakal, da je prelubeznivo toplo sonce zašlo in se je sneg zopet utrdil. Oddahnil sem se pošteno šele takrat, ko sem bil v koči na planini. Ozki gamsovi roglji pa mi pri vsakem pogledu na nje pripovedujejo, kako lepa je bila tista božična noč in kako usoden bi bil lahko postal božični dan.

JELENA LOBODA ZRINJSKA:

Materin Božič

no svečano zvonjenje zvonov. Človeški glasovi, smeh in pesem zadnjih odhajajočih se je amirala in izgubila v snežni mečavi božične noči.

Zdaj se je tudi mati oddahnila. Zdelo se ji je, kakor da se ji je težak kamen odvalil od srca. Vsa žalostna bridkost, užaljeni ponos in bolečina so ponehali in vse se je izgubilo brez sledu, kakor da se je v tem trenutku iznenada vse razjasnilo.

"Danes je praznik miru, dan veselja in sreče. Tako so nas učili starši, tako sem sama učila svoje otroke. Bog ve, ali se tega spominja Janez, moj sin? In Bog ve, ali uči tudi on svoje otroke tako?"

Pri tej misli se materi v duši spet zbudi nemir, ali samo za trenutke, nato pa brezbrilno zamahne z roko. Izpod zgoljavja vzame majhen zavitek in z veliko težavo vtane iz postelje. Noge so se ji opotekle, ko se je zavlekla do mize in prižgala svečo. S treščnimi rokami je začela vleči predale iz omare. Jabolka in orehi so se na vse strani raztresli po tleh. Stokaje se je pripogibala pod mizo in stole, tipala za njimi in jih iskala po kotih. Potem je stopila do okence, zahukala v zamzle šipe in ledene rože trla z dlanimi. Na košček otačene šipe na naslonila čelo in bučala v temo.

Dolgo, dolgo je čakala. Že se je začelo daniti. Od daleč so se oglašili prvi jutranji zvonovi naokrog in so vsi naenkrat začeli zvoniti na vso moč. Poslušala jih je, z očmi zamaknjen v daljavo. Predobro jih je poznala vsakega po vrsti. V mislih jim je sledila po cestah, gozdovih, livadah, po str-

mih potih in stezah in spet je hitela po travi med rožami, po snegu in ledu, hitela je k njim kakor nekoč, ko ji je bil korak še lahek in mlad. Na lepem jo iz teh njenih sanj predramila, jo stare, šibke noge, ki so ji otrle od mraza in jo komaj še drže.

"Zakuriti bi morala. Da, peč bi bila morala zakuriti in kravi bi morala dati jesti." Tako si prigovarja, a se samo zmedeno obrača okrog, kakor da še zmerom ne ve, kaj bi počela. Nazadnje se zavije v veliko volneno ruto in gre pred hišo.

Sneg je bil zapadel že do koljen in pada še zmerom dalje. To je pravi Božič. Dala je roke na oči in se zazrla v daljavo. Bilo ji je, kakor da ni več ne dalje ne bližine, kakor da se je vse izravnilo. Da, da, vse se je nekam izravnilo. Pogledajte, zmanjkalo je še tisto meje pred hišo, ki jo je bil znanomaval njen ranjki mož, zmanjkalo je mejnikov, ki jih je postavil nje sin, sodniki, advokati in vsi, ki jim ni bilo do ničesar drugega, kakor da ji grenijo življenje. Zdaj pa kakor da je vsemu temu kraj, kakor da se je vse skupaj v zemljo udrla. Vse je samo ce- lo, belo in razen zvonov ni čuti nikakih glasov. Tako je dobro in prav.

Vrne se v izbo, neodločna obstane pred vrati. Nazadnje stopi k omari in spet začne vleči iz nje. Plesniv, zaduhel vonj napolni izbo. Mati vzame svojo praznično obleko, ki jo je za Božič in Veliko noč nosila za v cerkev, a zdaj je že mislila, da je ne bo potrebovala nikoli več. Očistila in izlikala jo je bila in shranila v

omaro, kjer naj bi jo poiskali, kadar jo bodo nekoč oblačili za njeno poslednjo pot. Zdaj pa, glej, jo spet sama oblači. Sključeno, šibko telo se je kar izgubilo med stotinami gub, ki so se spuščale skoraj do tal. Črni zamet, od starosti in od vlage je ves osivel, je še zmerom napravljaval svečan vtis. Nekam neprijetno ji je bilo, da bi v takšnem hodila okrog.

"Pa danes je Božič!" je zmedeno mrmrala pred se, kakor da se oprostča pred kom. A že se je vzravnila, kolikor je mogla in si s svečanim obrazom jela črno židano ruto vezati na glavo. Nazadnje je orehe in jabolka s tistim malim zavitekom vred zavezala v ruto in stopila k vratom. Nato se še spomnila ni, da kravi ni dala jesti, pa tudi kokošim ne.

Sliši zvonove, kako lepo pojo.

Omahovaje je mati šla po visokem snegu. Močan veter jo je nosil, jo bičal v obraz in ji dolgo krilo zaletal okrog nog. Ruta ji je z glave zlezla na vrat, redki beli lasje so ji zavirali po zraku. Padala je brez konca in kraja, a zmerom se je hitro pobrala in se zibala dalje. Buljila je predse in šla za glasom zvonov. Ruta z jabolki in orehi je priiskala na svoje sree. Pot je bila zmerom bolj strma, a mati ni čutila tega. Noge so jo nosile zmerom laže in laže. Bilo ji je, kakor da namesto darov nosi v ruti zvezano samo svoje sree. Od tega čustva ji je bilo tako lahko, kakor da so ji zrasle peruti. Samo malo še, pa bo videla cerkveni zvonik.

Mudilo se ji je. Toliko so jo prevzele misli, da ni videla, da je maša že končana in da se ljudje vračajo na svoje domove. Ni videla kako jo

vsi čudno gledajo, se obračajo za njo in jo ogovarjajo. Ne videla, ne čula jih ni, zanjo jih ni bilo več.

Na lepem se zdrzne. Glej, to so oni sami, ki gredo proti nji. Janez, snaha, njuni otroci. Obstala je kakor ukovana, zrla je vanje s široko odprtimi usti, kakor da ji je zamrla vsaka beseda. A mirno, kar tako so šli mimo, še ozrli se niso vanjo.

Zemlja se je zazibala pod njo. Z bliskovito naglico ji je prešinilo dušo vse trpljenje užaljene matere, žalost, bolečine, snahino sovraštvo. O, vse je videla, vse ve. O, ne ona ni s svojimi zadnjimi močmi prišla sem gor zaradi sovražstva, marveč zaradi ljubezni. Da, zaradi oproščenja in ljubezni je prišla! V rokah je sem gori prinesla svoje vroče materinsko sree.

"Janez! Sin, glej otrok, moje sree!" Kriknila je s pretresljivim glasom in pohitela po hribu za sinom. Obstala sta sin in snaha in se okrenila. On je nejevoljno zrl za ljudmi, ki so šli mimo — videti je bilo, da mu je ves dogodek odveč. Zmedeno je strmel v ženo, kakor da ne ve, kaj bi storil, in kakor da pri nji išče pomoči. Snaha pa je stala pred njo kakor zmerom, mrzla, tuja, brezčutna. Na lepem je bilo mater vso sram. Sramovala se je sama sebe, kakor do zdaj še nikoli v življenju. Preprosta žena je bila, zato pač ni mogla razumeti, zakaj bi moral nekdo, ki je dober in plemenit, prav takrat, ko je najbolj dober in plemenit, zardeti, kakor da so ga ta trenutek ujeli na erdem dejanju.

Vsa zmedena in plašna je kar tako začela pripovedovati o dobroti ranjkega očeta, o lešenem konjčku, prvi Janezovi

igrački, ki jo je bil oče ponoči, ko je Janez spal, sam naredil, ena pa mu je pomagala. Še sedaj ga hrani, tega lepega konjčka, in ga varuje kakor zeni- co svojega očesa, čeprav že zdavnaj nima več repa in glave. Iz rute je vzela piškotov in jih z orehi in jabolki razdelila otrokom. Razigrano jih je božala po laseh in jim govorila, kako jim vse to hrani že od sv. Miklavža, samo da nihče ni prišel ponje — tako je bolje, da jih zdaj sama obdaruje. Potem je kar tako začela govoriti še o mejnikih, ki nikakor ni so potrebni pravim, poštenim ljudem, a še najmanj so potrebni med očetom in sinom, materjo in snaho. Govorila jim je o božjem snegu, ki je vse te mejnike pokril in steze izravnal, in vsa zemlja leži pred nami, kakor da je enega samega človeka, ali pa je skupna lastnina vseh.

Govorila je in govorila, ne- utrudno, kar naprej. Nikakor ni hotela videti, kako se zaničljivo reži vanjo sivi snahin obraz, s temi sitnjenimi ustnicami, ki so se zdele še bolj tenke in brada še bolj špičasta, kakor po navadi. Ni hotela videti zmedenega, bežastega obraza svojega sina — naj- rajši bi mu bila jabolko stisnila v roko, da se igra z njim kakor njegovi otroci.

Potem je utihnila. Ni čula, kaj so ji odgovorili in ali so ji kaj. Ah, koliko srea, tako gorkega, velikega srea, toliko do- brote in ljubezni je sem gori prinesla s seboj. In zdaj ji je bilo kakor človeku, ki z vsem svojim bogastvom stoji pred trdim, sivim zidom, ki mu vsega tega ni bilo prav nič treba. Ko so odšli, je mati ostala še dolgo na svojem mestu. Zrla je za njimi, a jih ni videla. Oči so ji bile motne od solz.

Zvonu recimo: Le poj!

Kadar smo za mizo, za mizo božično, in k novemu letu,

pomislimo to-le: resnično, le malo je nas, toda mnogo po svetu.

Eden je nemški rudar. Pri Fordu v Detroitu drugi Tretji v gozdovih kanadskih drvar. Balvane splavlja po strugi.

Daleč na farmi avstralski — no, ta je četrti. Peti že leta in leta v deželi uralski. (Na fronti ubegnili je smrti,

zdaj je pozabljen in sam na ravnini sibirski).

Danes to noč postojmo ob zimski idili pastirski: eno življenje je, ena mladost, vsem enaki božični spomini.

Danes to noč z razgubljenimi v svetu bodimo edini!

Tam za mejami so, tam za gorami so, tam za vodami.

V mislih z domovi so. Bratje, sinovi so. V mislih so z nami.

Srečen je zvon, ki zapoje nocoj: razstresena srca zagrabi.

Zvonu recimo: Le poj, le vabi, le vabi, le vabi!

Dopisov brez podpisa in osebnosti ne prištevamo. Dopisi za četrtkovno številko naj bodo v našem uradu najkasneje v sredo zjutraj.

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopisi so nam vedno dobrodošli, ker zanimajo vse naše čitatelje in se z njimi naši rojaki tako rekoč med seboj pogovarjajo.

NA DRUŠTVENEM POLJU V GIRARDU, O.

GIRARD, O. — Direktorji Slovenskega Doma v Girardu, O., so potrdili sklep sestanka skupnih zastopnikov Slovenskih domov v Ohiju. Bilo je sklenjeno, da vsak slovenski Dom naj prispeva \$20 na leto, da bo nekaj denarja v blagajni, ako ga odbor skupnih domov potrebuje. To je dokaz, da Slovenci Dom v Girardu, hoče biti v zvezi skupnih slovenskih domov v Ohiju, ker smo privedli, da je tu nekaj koristnega za slovenske Domove, ako skupaj sodelujejo. Vse se združuje, zakaj bi se pa slovenski Domovi ne, ker je nekaj koristnega za celo naselbino, ako ima slovenski Dom.

Tudi Gospodinjski klub je nekaj dobrega za slovenske Domove. Članice Gospodinjkega kluba v Girardu so pokazale in naredile v korist slovenskega Doma dosti dobrega, tako da se jim mora dati najboljše priznanje za njih nakošenost, ker dela ta klub v korist Slov. Doma.

Toraj hvala celemu klubu od vseh delničarjev Slov. Doma.

Kar se pa tiče Ženske in Moske Zveze, ki skupaj delujejo, sta oba društva pokazala svoje. Na glavni seji, smo složni in da delamo skupno. To je bilo nekaj! Ko bi vse popisal, kaj je bilo, bi Peter Zgaga dobil vročinsko bolezen. Toraj je bolje, da molčim in se najraje kdo drugi oglasi, naj bo že član ali pa članica. Dobro bi bilo, da bi v vsaki naselbini tako delali, kakor tukaj, potem bi napredovala Zveza 100-odstotno.

Kar se tiče odbora Slov. doma, je bil izvoljen stari in sicer: Mike Bogovič, predsednik, Tone Gabrovšek, mlajši, podpredsednik, John Anžiček, tajnik, Joe Turk, blagajnik, Joe Laurenčič, zapisnikar. Direktorji so pa: Mike Bogovič, John Anžiček, Joe Turk, Wm.

Cekuta, Joe Cekuta, mlajši, Joe Komlanc, Toni Rus, Valentin Kosmach, Math Leskovec, Frank Zalokar, Joe Laurenčič, Tone Jelenc, Jakob Kerstine.

Direktorji Slov. Doma so sklenili, da se priredi Prosti ples za Staro Leto, kakor po navadi.

Za ples bo igral znani Kováčev orkester iz Youngstowna. Kdor pozna ta orkester zna, da se bo plesalo, da se bo vsa kadilo. Ker letos zadnji večer starega leta pade na nedeljo, bo ples prirejen v soboto zvečer, to je 30. dec. Da smo prestavili, je vzrok, ker ni dovoljeno plesati na nedeljo.

Toraj ne pozabite, da pride te vsi od blizu in daleč, da se zopet malo pogovorimo za bodoče leto.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem prijateljem in znanecem Slovenskega Doma; Glasu Naroda pa velikim novim naročnikom.

John Anžiček, tajnik Slov. Doma.

AVTNA NESREČA.

Joseph Zupančič, slovenski farmar iz Pueblo, Colo., je imel pred dnevi nesrečo, da je trčil s svojim avtom ob neko drugo vozilo. On in njegova žena Tona sta bila le lahko pobita. Tada na drugi strani sta bili dve osebi ubiti in več ranjenih. Zupančiča zljaj dolže krivde, da je prehitro vozil.

Pet aretiranih zaradi "špijonaže"

HALIFAX, Kanada, 20. decembra. — Policija je aretirala štiri ženske in enega moškega zaradi "špijonaže". Baže so širili vesti, da je Kanada v nevarnosti in da zavzemnikom v vojni slaba prede.

Vprašanje je seveda, če bodo mogli te ljudi procesirati zaradi špijonaže.

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

JUGOSLOVANSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva milijona

in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Jugoslovanski kat. jednoti, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti bolezni, nesrečam in smrti

Ako je društvo JSKJ v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad. Ely, Minnesota.

19

40

SLOVENSKO AMERIKANSKI KOLEDAR

POVESTI... POUČNI SPISI... ZGODOVINA... ZNANSTVENE RAZPRAVE... NARAVOSLOVJE SPISI IZ SLOVENSKEGA ŽIVLJA V AMERIKI... ITD.

KNJIGA, ki Vas bo zanimala!

Cena 50 centov

160 strani s slikami

Najdete pri: Knjižarni Slovenic Publishing Company 216 W. 18th St., New York

OBISK DUHOVNIKA V TOVARNI

Minimil teden sem bil za pričo prošle za ameriško državljanstvo in sicer v novem postnem poslopiju.

Prošleev za prvi, kakor tudi za drugi papir je bilo kaj čepo število. Največ je bilo ženskega spola. Med drugimi so prejeli državljanski papir (dar za božične praznike) dve naše poznane in obče spoštovane Slovence, in to so: Mrs. Josephine Rešeta in pa Mrs. Antonia (Tončka) Flore. Moje iskrene čestitke.

Preč mesece smo jaz in še par drugih oseb prodali pri naši cerkvi in v Slov. Domu na 57. ce-ti. precej tiketov za hrvaški mladinski tamburaški koncert. Sinoči, t. p. 17. dec. je izžrebana šteč. 639, katero številko je imel Hrvatski Citizen Club v South Side. Toraj lepa hvala vsem, kateri sta bili toliko prijazni in pripomogli k uspehu pri prodaji tiketov.

Videl sem popa v fabriki. Kaj ne dragi bratci, to se sliši malo smešno, pa je vendar resnično. Z menoj so zaposleni trije bratje Hrvatje. Pa na en plačilni dan pridejo noter praznično oblečeni in ko me starejši zagleda, me pokliče k sebi. Kaj pa hočeš? — ga vprašam.

Glej, evo je moj brat, znaš naaj pop, što si več od njega čital u novinama.

Ko sem bolj pogledal osebo urel sabo, sem moral sam rebi priznat, da je res duhovnik.

A ti — je rekel prvi — to ti je ra jedan Kranjac koji ide u Butler Street u crkvu.

Potem pa je še tretji brat dolal:

Ti Kranjac sada čes bit na jedan put spašen, dok si se sa popom upoznal.

Ker sva bila "pop" in jaz na tak lep način in pa še v fabriki predstavljena, nisem res vedel, kaj naj rečem. "Popu" sem prožil desnico in sem se san, ne vem kaj, pred sebe zamrmal ter šel na delo.

(Ker nisem še živ lan vide "popa" v šapi, zato sem pa bil ti-ti dan toliko bolj oprezen pri dehu. No, zvečer sem ce pa le zdrav povrnil v svoj brlog.

Vsem bralcem in naročnikom "Glasa Naroda"

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE in SREČNO NOVO LETO!

Nick Skube, Pittsburgh, Pa.

ZENITNA PONUDBA

Slovenec, star 54 let in vdovec, se želim v svrhu ženitve seznaniti z žensko v starosti od 45 do 50 let. Slovenke imajo prednosti. Zglasi se lahko na spodnji naslov s priloženo sliko. Jaz imam dve hiši; ena hiša v najemu; druga je velika moderna hiša in v njej živim sam in moji otroci, ki so vsi odrasčeni.

Imam stalno delo in precej prihrankov. Podrobnosti se bomo pozneje pogovorili. Naslov: Zenin, c. of Box 725, Rock Springs, Wyo.

SILVESTROV VEČER V BROOKLYNU

Zadnji šiški in žalostni odihljaji tega tužnega starčka bodo kmalu prikimali in s tem se bo starček počasi odstranil in se združil k zgodovinskemu štetju let. Res, žalosten dogodek, ter izrekamo mu naše iskreno sožalje, ampak kaj pa ni maramo, ko se nam obeta rojstvo krepkega gibnega in veselega mladega kralja, kateri bo hrabro in ošabno sedel na stolce pokojnega starčka.

Ta slavn dogodek se bliža z vso brzino ja z isto brzino se pripravljva slovensko pevsko društvo "Domovina" da priredi v najboljšem in veselem rodu za sprejem vseh naših rojakov, rojakinj in njih znancev, ki se bodo združili v našem Slov. Nar. Domu v Brooklyn, da obhajajo slavnost te prihajajoče veličastnosti.

Torej prijatelji in prijateljice, na Silvestrov večer vsi v Slov. Nar. Dom! Tam bo živo in neprenehoma svirala Jerry's Starlight orkestra in za spremembo bo tudi igrala vesele harmonije izvrstna harmonika. Odbor društva "Domovina" in tudi odbor Nar. Slov. Doma sta že preskrbela za vsakega vdeleženega popolni uspeh veselja in zabave.

K zaključku želimo vsem prav vesele božične praznike in srečno Novo leto.

Tomaž Bertok, podpredsed. "Domovine."

SMRTNA KOSA

BRADDOCK, Pa. — Ker imam mnogo sorodnikov in prijateljev v Ameriki, in ker ne vem od vseh naslova, zato jim najlažje sporočim v listu "Gl. Naroda." Pismo sem dobil, da mi je 2. novembra po hudi bolezn, zatisnila za vedno oči moja ljubljena mati, doma iz Parje pri St. Petru na Notranjem. Naj v miru počiva in naj ji bo lahka domača gruda.

Rudolf Čeligoj.

RAZNO IZ MONTANE

ROUNDUP, Mont. — V prilogi Vam pošljem naročnino za list in za Pratičke in Koledar in je obenem mali dopis iz naše daljne Montane. Malokdaj se kdo oglasi v listu, dasi imate več naročnikov tudi v Montani. Včasih se oglasi rojak iz East Helene, a danes malo iz naše coal-majnar-ske naselbine Roundup. Kar se tiči vremena, je nekaj nenavajnega, da bi imeli tako jesensko sušo. Dežja nismo imeli od julija; mraza pa nobenega do zdaj. Nekaj mrzlih noči, a sedaj so se te tople. Zalivati moramo travo, mala drevesca, cvetlice in grmičke, da ne vsahnejo korenine od velike suše, da jih ohranimo, da bodo mogli oživeti na spomlad, kajti zemlja ni popolnoma nič zmrznila.

Kar se tiče dela v majnah, precej dobro delajo. Posebno v dveh v Klein, 5 milj od mesta Roundup, so skoro skozi leto delali po 5 dni v tednu; a druge po 3, a v tistih, ki so bližje mesta, delajo po 2-3 dneve tedensko. Je tudi več privatnih majn, ki tudi obračujejo.

Pred leti je bilo v tej okolici obilo farmerjev, a sedaj je vse opustošeno, ker smo imeli veliko sušo več let. Samo okoli Musselahe reke so še na-

VESELICA DELAV. SAMOSTOJNEGA DRUŠTVA V NEW YORKU

PLAINFIELD, N. J., — Ne vem kaj je in se čudim, da se to leto newyorški lovci nič ne po-kažejo v New Jersey. Vsako leto so znali priti in trkati na mojo spalnico ob 5. zjutraj: "John, greš?" To leto pa sluha ne duha. Ne vem kaj se je zgodilo s temi navdušenimi jagri? Vem, da se bodo izgovarjali, ko pridemo skupaj: "Bil sem Up-state" ali pa "Pes mi je erknil." Izgovor se že najde!

Samo to Vam dam vedeti, da je to leto izvanredno veliko divjačine pri nas, kar iz stanovanja jih pokamo. Lahko Vam je žal.

Naznanjam rojakom iz New York in New Jersey-ja, da bo Slovensko delavsko podporno društvo priredilo 20. januarja veselico v dvorani Mr. Arneža, Ridgewood, N. Y. Dvorana je poleg Forest Avenue postaje na Myrtle Avenue Line od BMT železnice. Prosil bi druga društva, da ne bi prirejali na isti večer veselice; kar bo mo tudi mi vpoštevali, oz. naše društvo.

Oni, kateri so bili lansko leto navzoči, vedo, kako smo se dobro zabavali. To leto bo pa še bolj "lušno". Imamo nekaj na programu, ki Vas bo iznenadilo. Zatorej, vsi 20. januarja k Arnežu. — Pripeljite svoje prijatelje, da se pozabavamo prav po domače. Verujte mi, da bo vsakemu prekratek večer, ko bo rekel gospodar Mr. Arnež: "Fantje, možje, dekleta, žene — poljubite in poslovite se!" In to bo pozno zjutraj.

Pozdrav!

John Cvetkovich.

Voščilo za praznike prijateljem v obliki malega oglasa z okvirjem, dva inča v velikosti, Vas stane samo 50 centov.

NOTE ZA KLAVIR ALI HARMONIKO

1. SLOVENIAN DANCE VANDA POLKA 35

2. PO JEZERU KOLO 35

3. BARČICA MLADI KAPETANE 35

4. OHIO VALLEY SYLVIA POLKA 35

5. TAM NA VRTNI GREDI MARIBOR WALTZ 35

SPAVAJ MILKA MOJA ORPHAN WALTZ 35e

DEKLE NA VRTU OJ, MARIČKA, PEGLAJ 35e

ZIDANA MARELA (polka) VESELI BRATCI (mazurka) 35e

DEKLE NA VRTU OJ, MARIČKA, PEGLAJ 35

SPAVAJ, MILKA MOJA SROTEK 35

IZ STARE ZALOGE pa imamo še naslednje pesmi, katerim smo znižali cene:

Ameriška slovenska tira. (Holmar) 50

Orlovski himne (Vodopivec) 50

Slovenski akordi, 22 mešanih in moških zborov (Karl Adamčič) 75

Trije mešani zbori (Glasbena Matica) 30

V pepelnici noči, kantata za solo, zbor in orkester, (Sattner) 50

Mladini, pesni za mladino s klavirjem (E. Adamčič) 60

Dve pesni, (Prelovec) za moški zbor in solo 20

Naši himni, dvoglasno 25

Gorski odmevi, (Laharnar), II. zvezek, moški zbori 30

ZA TAMBURICE:

NA GORENJSKEM JE FLETNO, podpouri slovenskih narodnih pesmi za tamburice, zložil Marko Bajuk 75

Slovenske narodne pesmi za tamburaški zbor (Bajuk) 75

Bom šel na planine, (Bajuk), podpuri 50

ZA CITRE:

Poduk za citre. — 4 zvezki — (Koželj) 2—

ZA KLAVIR:

Buri pridejo. — Koračnica — 20

Josip Pavčič: NAROD POJE (za mlade pianiste)

84 slovenskih narodnih pesmi za klavir in z besedilom \$1.35

NAJNOVEJŠA POSILJATEV SLOVENSkih PESMI

PESMARICA GLASBENE MATICE 103 moški zbori, uredil A. Čerin \$1.85

Slovenske narodne pesmi, Janko Zirovnik

I. zvezek, 123 pesmi za moški ali ženski zbor 1.25

II. zvezek, 77 pesmi za moški in mešani zbor 1.25

100 narodnih pesmi za moški in mešani zbor, Emil Adamčič 1—

FANTJE NA VASI, 18 narodnih za moški zbor, Ciril Pregelj 50

Naročilo pošljite na:

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Obiščite Slovenske Prireditve! VAŠA NAVZOČNOST PRIPOMORE NE SAMO K FINANČNEMU, PAČ PA TUDI K DRU. ZABNEMU USPEHU. DRUŠTVA POTREBU JEJO SODELOVANJA NE SAMO SVOJih ČLANOV, TEMVEČ SPLOŠNE SLOVENSKE JAVNOSTI.

Vaški Apostol

Spisal L. GANGHOFER; za "Glas Naroda" priredil X. X.

13

Takrat se pa na dvorišču pojavil Peter, le napol oblečen. Prišel se je umivati, kar se je zgodilo zelo priprosto: s pestjo je razlil led v koritu, pomolil glavo do vratu in mrzlo vodo ter si drgnil obraz z rokama.

"Ali si še večerj odpeljal drva?" ga je vprašal Roman. "Seveda. Pa še razžagal in razsekaj sem jih. Saj ni imeli niti trske pri hiši. Mati Nena je ti lepo zahvali."

"Tako? Krj je pa čna druga rekla?" "Eizabeta?" Peter se je zavrnil. "Veš, ona nima rada zastoj take stvari."

"Glej jo, glej," je namršil Roman obrvi.

"Če bi bilo po njenem, bi moral pripeljati drva nazaj."

"Niščen se je oziral Roman na cesto.

"Ponosna pa je, ponosna. Kdo bi si mislil! Je deželo gledala, kaj ne?" je vprašal Petra.

Peter ti prav razumel, s čim je to vprašanje v zvezi. Dobre kopje so mu polzele po licu in vratu, ko je dopovedoval Romanu:

"Takih oči, kakor ona, nima nobena druga na svetu."

S pel je kot kovaški meč. "Da, gledala je in čudila se je. In če ti mati takoj ne vrgla par polen v peč, ne vem, Manec, kaj bi se zgodilo. Prav gotovo bi moral drva nazaj nesti."

Roman je v nje pokimal.

"Veš, to ni pa ugaja. Denarja in blaga ne more vsak imeti, toda pošten preos..."

Utihril je in odšel na cesto. Med ljudmi je opazil osebo, ki mu je bila važnejša, kot pošten ponos ubogih revežev.

Široko se je razkoračil in čikal. Iz oči mu je sijala sreča. Šadko mu je bilo pri sreči, in imel je dovolj vzroka za to. Bila je Julka v svoji prazni obleki. Preko temnega krila je imela spreminjajoč se atłasov predpasnik, z zlatimi vijetimi prepričen opisnik, na ramenih pisano židano ruto okoli vratu črno veržico. Njen zdrav obraz z jamicama v licih se je zapeljivo smehljaj. Lepše podobe si ni bilo mogče predstavljati.

Poleg nje je šla Štvdamerica in se neznansko kisló držala. Roman je bil videl samo solnce. V sled tega tudi ni videl Štvdamericevega hlapca Mihola, gredočega za žensko.

Zvižgal je in Romanu potuhnjeno zrl jpod čela. Roman je kzkil roke ter je stopil k svoji nevesti.

"Dobro jutro, Julka!"

"Dobro jutro," je odvrnila tiho, nekoliko zardela, pogleda na ni dvignila k njemu.

"Danes se pa pestaviš."

"Taka, kakor vedno," je zamrmrala Štvdamerica.

Roman se je smejal: "No, no, no."

Tako so šli molče proti cerkvi. Julka na desni, Roman na levi, sredi pa Štvdamerica z veliko mašno knjigo v roki. Za njimi hlapec. Zvonilo je z vsemi tremi zvonovi, da je bilo vse črnejše polno bobnečih zvokov.

Na trgu poleg cerkvenega zidu je stala gruča množ in fantov. Julka je pogledala.

"Kaj pa imajo?"

"Prepirali se bodo po stari navadi," je pripomnil Roman.

"Sama sreča, da ni Petra poleg. Potem bi kaj slišeli o kršćanski ljubezni."

Mihol, — kot da bi bila njegova dolžnost, zadostiti radovednosti domače hčere — je stekel k gruči poslušat, kaj je.

Pokrpališka vrata so bila le napol odprta. Ker niso mogli vsi trije naenkrat vstopiti, je šla Štvdamerica naprej. Ta trenutek je izrabil Roman ter je nevesti nežno stisnil roko. Julka se je previdno ozrla, neto pa dvignila svoj nedolžni, golčljivi pogled in se resnečila.

Štvdamerica se je obrnila.

"Seveda, še pred cerkvijo ne morete mirovati. Na Boga bi mislila, na Boga. Raje bi pazila na poln žakelj bolj kot pa na dva zaljubljená človeka."

Pred cerkvenimi vrati jih je Mihol dohitel in sporočil:

"Nočnega čuvca obdelujejo, ker po polnoči ni več klial ur. Ker ga niso slišali, so se zbudili in zljaj se jeze."

"Gotovo je zaspal," je rekla Štvdamerica. "Bog ve, čemu ga plačujejo."

"Pravi, da je nekaj videl. Kaj je videl, pa noče povedati. Pravi, da mu lahko škoduje, če pove. In tako je prepričan, kot da bi ga sam hudič srečal."

"Boži, norec," Štvdamerica se prekrizala ter stopila za Julko in Romanom v cerkev, ki je bila že do polovice polna. Pri kistnem kanonu so se ločili. Štvdamerica in Julka sta šli v svojo klop, ki je bila prav spredaj pod leco. Roman in Mihol sta ša po stopnicah na kor, kjer je bil prostor za fante. Prej sta še morala mimo k'opi prav v ozadju cerkve, kjer je bil prostor za tiste, ki niso imeli v vasi domovinske pravice. A eni teh klopi sta klečali Linxica in njena hči. Beta je glavo globoko sklanjala, da so ji izza rute silili črni kodri. Ko je mati zagledala Romana, mu je prikimala z hvaležnim pogledom.

Par minut kasneje je prispehnil Peter, boječ se, da je zamudil najmanj polovico blagoslova.

Ko je pomočil roko v blagoslovljeno vodo, se je nenadoma prevrtil in obraz se mu je povsem izpremenil. Videč se mu je, da ga navdaja svetlost tega prostora. (Kjerkoli je šel mimo, so se ljudje hihetali za njim. Njegove rthovice so bile dosti čistreje kakor njegove delovne hlače. Suknja ntu je na prsih štrlela naprej, ovratna ruta je bila za njegov vrat prekratka. Zares, smešna postava. Toda če bi se ljudje nekoliko višje czrli, v njegove verne oči, bi se zresnili. (Pa je že tako pri ljudeh: gledali so njegove hlače; njegovih oči ni nihče pogledal.

Gleboke uverjen, da ira v cerkvi edinole Bog pravico, sicer pa nihče drugi, je šel sklenjene glave mimo klopi, v kateri sta sedeli Nena in Beta. V njegovem srečju ni bilo za njega preveč mi-el prostora.

Kmalu so bile vse klopi zasedene. Tudi sredi cerkve je bilo vse rolo ljudi, vsled česar so morali zakasneneci čitati med vrati in na pokopališču.

(Nadaljevanje prihodnjč.)

Kitajski četniki

Sloviti italijanski vojni poročevalec Italo Zingarali je objavil v turinški "Stampi" obširno poročilo o silnih težavah, ki jih imajo Japonci na Kitajskem zaradi četniške vojne v zaledju. Zingareli pri-paveduje med drugim:

Na robu pokrajin, ki so jih zavzele japonske čete, se raz-teza tako zvana oficielna fron-ta, pokrajine same pa so še vedno v oblasti iregularnih ki-tajskih čet in kitajskih četni-kov. Japonci stani cenijo te čete skupno na pol milijona mož in priznavajo odkrito, da je ta četniška voja na trah-a-vitejska in najbolj neoprosna. Japonci morejo dejanski ob-yladati le važne prometne ži-le in glavna mesta, torej stra-tegične in indu-trijske vred-note. Že 15 do 20 km od ve-likih mest pa preneha moč japonskih vojaških čet in od Japoncev postavljenih kitaj-skih oblasti Komaj se Japonci v takem nanovo zasedenem predelu dobro ustalijo, že se počevijo za njihovimi hbiti ob-liko strašne četniške vojne.

Bojna taktika četnikov ta dobro premišljena in do vseh podrobnosti preiskušena. Ki-tajski četniki so naravno-mojstri v izrabljanju ugodnih prilik. Kakor da bi zvesli iz-dal, se pojavijo nenadoma v veliki premoči pred japonski-mi vojaškimi oddelki, katere napadajo zlasti ponoči. Ja-ponce morajo neprestano po-pravljati poškodovane želez-niške proge, ceste in mostove, kar predstavlja zanje pravo Sisifovo de-o. Bojni način četnikov je nenavaden elasti-čen. Kakor se bliskovito po-javijo, tako tudi bliskovito zo-pet izginejo in ni za njimi do-benega sledu.

Disciplina med četniki je naj-trožja; seveda je večina prebivalstva odločno na njiho-vi strani in z njimi v zvezi, ta-ko da njihova vojaška služ-ba ni vse izborno funkcionir-a. Imajo tudi mnogoštevilne prenosljive brezžične postaje, tako da prav tako lahko pešiči ljudi dirigirajo v kakšen oddaljenejši kraj, kakor tudi v najkrajšem času zberejo no-ve čišče mož na istem mestu.

Voditelji četnikov so na ve-iki večini študentje, učitelji, profesorji in — stari banditi. Njihovo glavno orožje so stroj-vice in ročne granate, ki jim jih deloma dobavljata tudi re-gularna vojska. Murčijo iz-delujejo zelo čisto sami, ker so važnejši četniškim skupinam dovoljeni smeč-trni delavci in imajo tudi svoje lastne delav-nice. Za material jim služijo franosti zvondvi iz kitajskih svetišč, in železniške tračnice.

Izredno gibljiva, nevidna in povsod priučujoča kitajska čet-niška vojska onemogoča Ja-ponce mirno življenje in iz-koriščanje prirodnih bogastev Kitaj-ke. Na kako uspešno ustvarjanje in snovanje, a j na trajno pomirjenje v zasa-denih pokrajinah Kitaj-ke, ne Zingarelijevem mnenju sploh ni mogoče misliti, ako se Ja-ponce ne po reči četnikov popolnoma iztrebiti, kar na je malo verjetno.

ŠIVALKE

IZVEŠBANE ŠIVALKE ZA OTROŠKE KLOBUKE DO BE DELO. PIŠITE NA NA-SLOV: "ŠIVALKE" c. of "Glas Naroda", 216 W. 18th St., New York, N. Y. 12-19, 21, 22.

"ODPRTA NOČ IN DAN SO GROBA VRATA..."

Dne 3. dec. so našli pri Ely, Minn. rojaka Matha Stefina, farmarskega samotarja, mrtvega. Pri sebi je imel kovčeg z grocerojo. Zdravniška preis-kava je ugotovila srčno kap. Pokojni Štefin je bil star 57 let, doma je bil od nekdaj na Notranjskem, v Ameriki je ži-vel 35 let in zapušča dva sino-va in tri hčere.

V Fridericktown, Pa., je ne-davno preminila Ana Molt, roj. Vala, stara 64 let in do-ma iz Pečuha na Madžarskem. Tu zapušča moža, sina in se-stro v Wi-becku, Pa., pa dru-go sestro, v Haytu, Pa., pa hčerko in tretjo sestro.

V Eveleth, Minn., je zadnje dni umrl eden izmed pionir-jev, Peter Junke, star 73 let in doma iz Predgrada pri Starem trgu v Beli Krajini. V Minne-soti je živel 49 let in tu zapu-šča ženo, dva sinova in tri hčere.

V Great Falls, Mont., je ne-davno umrl star naseljenec John Prevaršek v starosti 73 let. Zapušča veliko družino. — Istotam je umrla 33-letna Mar Peček, roj. Hočevnar, ki je bila rojena v Ameriki.

V Emmelaw, Wash., je umr-la rojakinja Margareta Šiskar, roj. Hrovatič, doma od Stoni-čev na Dolenjskem. Zapušča moža, sina in pet hčera.

V Woller, Tex., je pred ne-kaj dnevi umrla Liza Gostišnik roj. Golob, stara 59 let in do-ma iz Rečice v Savinjski dol-i-ni na Štajerskem. Iz starega kraja je prišla leta 1904 in tu zapušča moža, pet sinov in se-stro, drugo sestro pa v starem kraju.

V Cle Elum, Wash., je umrl Minn. rojaka Matha Stefina, John Mastnak, star 65 let in rojen v St. Rapertu pri Celju. V Ameriki je bil 29 let in v sta-rem kraju zapušča ženo in dva sinova.

V Rock Springs, Wyo., je pred kratkim umrl Florijan Pintar v starosti 54 let. Doma je bil iz Stare Loke na Gorenj-skem. Zapušča brata in se-stro v starem kraju pa eno se-stro.

V Chisholm, Minn., je pred dnevi umrl John Zupančič, v starosti 57 let in rojen v Do-lenjih Lazih pri Ribnici. V Ameriki je živel 37 let in tu za-pušča ženo in šest odraslih o-trok.

Po dolgi in mučni bolezni je v Clevelandu, O., preminila Neža Hribar, roj. Oblak, stara 61 let. Doma je bila iz Zgor-nje Zadobrove pri Dev. Mar. v Polju, odkoder je prišla v Ameriko pred 27 leti. Tu za-pušča žalujočega soproga.

V Bessemer, Pa., je dne 5. dec. umrla Klara Pernš, stara 52 let in rojena pri Sv. Anto-nu na Pohorjih na Štajerskem. Tu je živila 25 let in zapušča drugega moža, sina in šest hčera.

V Bridgeport, O., je 5. dec. umrl rojak John Kocjančič. Pokojnik je bil star 54 let. Zapušča ženo, dve hčeri in si-na, dalje tu enega brata, in eno sestro ter brata v starem kraju. Doma je bil blizu Zn-zenberka.

Denarne pošiljatve

Denarna nakazila iz-vršujemo točno in zanesljivo po dnev-nem kurzu.

V ITALIJO

\$ 6.00		Lir	100
11.85		"	200
17.50		"	300
28.00		"	500
56.00		"	1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CE-NE PODVRŽENE SPREMEMI GORI ALI DOLI

NAŠA NAKAZILA IZVRŠU-JEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO SL.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 W. 18th ST. NEW YORK

ZAGONETNA SMRT.

V Oglesby, Ill., je nagroma umrl rojak Joseph Križel, v starosti 51 let. Nekaj se šušlja, da ga je moral najbrže nekdo ubiti. Dne 5. decembra se je zdrav podal na delo, drugi dan so ga našli mrtvega pod nekim mostom v 16 inčev glo-boki vodi. Sprva so menili, da je izvršil samomor, pozneje se je izkazalo, da je bil ubit in mrtev prinešen v vodo. Imel je več udarcev in veliko rano na glavi. — Pred par meseci mu je umrla žena. Zapušča tri otroke.

Poučni spisi

AHN'S NEW AMERICAN INTERPRETER — Trda vez. 278 strani. Cena \$1.10 Učna knjiga za Nemce in za one, ki so nem- ščine znašli.	AMERIKA IN AMERIKANCI . Spisal Rev. J. M. Trunk. (608 strani.) Trdo vezanje. Opis posameznih držav; priseljevanje Slo- vencev; njihova društva in druge zanimive ustanove. Bogato ilustrirano. Cena \$5.00	ANGLEŠKO SLOVENSKO BERILO . Sestavlil dr. F. J. Kern. Vezanje. Cena \$2.00	BURSKA VOJSKA , 96 strani. Cena 40c	BODOČI DRŽAVLJANI naj narot- nejše — "How to become a Citizen of the United States". V tej knjigi so vsa pojasnila in zaka- ni za naseljene. Cena 35c	BREZPOSELNOST IN PROBLEMI SKRISTVA ZA BREZPOSELNE , 75 strani. Cena 35c	DENAR . Spisal dr. Karl Engliš. 236 strani. Denarni problem je zelo zapleten in težaven in ga ni mogoče storiti vsakomur jasnega. Pisatelj, ki je znan češki narodno-gospodarski strokovnjak, je razširil svo- delo tako, da bo služilo slehernemu kot orientacijski spis o denarju. Cena 80c.	DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK , spisal Franjo Du-lar. 278 strani. Cena trda vez. Cena \$1.50 Zelo koristna knjiga za vsakega živinozdrav- ca: opis raznih bolezni in zdravljenje; slike.	DO ORHIDA DO BITOLJE , 104 strani. Zanimiv potopis s slikami tistih krajev naše stare domovine, ki so Slovincem le malo znani. Cena 70c.	GOVEDORČJA . Spisal R. Legvart. 143 strani. 8 slikam. Cena \$1.25	IZ TAJNOSTI PRIRODE , 83 strani. Poučljivi spisi o naravoslovju in svetoznan- stvu. Cena 50c.	KOKOŠJEREJA . Sestavil Valentin Razlogar. 64 strani. Cena trdovez. 50c Broš. 35	KRATKA SROSKA GRAMMATIKA , 68 strani. Cena 30c.
--	---	---	--	--	--	--	---	--	--	---	--	--

Kuharske KNJIGE

LJUDSKA KUCHARICA

Najnovejša zbirka navodil za kuhinjo v dom. Cena 50c

KUCHARICA

65 navodil. 255 strani. Cena: broš \$1.25, vez. \$1.50

SLOVENSKA KUCHARICA

Najpopolnejša iz daja. 728 strani. \$5.00

KRATKA ZGODOVINA SLOVENCEV, HRVA-TOV IN SRBOV , 95 strani. Cena 30c.	KNJIGA O LEPEM VEDENJU . (Priloge) Vez. Cena \$1.25	KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU 111 str. Cena 50c	KUBIČNA RAČUNICA . Trda vez. 144 str. Navodila za izračunavanje okroglega, rezane- ga in tesnega lesa. Cena 75c	LJUDSKA KUCHARICA , najnovejša in praktična zbirka navodil za kuhinjo in dom. Cena 50c	MATERIJA IN ENERGIJA . Spisal dr. Lavo Cer-mak. 8 slikam. 100 stran. Nauk o atomih, molekulah in elektronih. Po-ljudno pisana razprava o izstopajoči sodobni znanosti. Cena \$1.25	MEKARSTVO . Spisal Anton Pevc. 8 slikami. 168 strani. Knjiga za mekarje in ljubitelje mekarstva sploh. Cena \$1.00	NAROD K. IZUMIRA 101 strani. Poljudno opis najzanimivejšega naroda na sve- tu. Njegove žive in navade. Cena 40c.	NAŠE ŠKODLJIVE ŽIVALI V PODOBI IN BE-SEDI . Opisal Fran Erjavec. 224 strani. Broš. Cena 40c.	OBRTNO KNJIGOVODSTVO , 258 strani. Vez... Knjiga je namenjena v prvi vrsti za stavbo, umetno in strojno ključavničarstvo ter žele-zničarstvo. Cena \$2.50	ODKRITJE AMERIKE , spisal H. MAJAR. Trije deli: 162, 141, 133 strani. Cena mekko vez. Poljuden in natančen opis odkritja novega sveta. Spis se čita kakor zanimiva povest ter je sestavljen po najboljših virih. Cena 50c.	PRAKTIČNI RAČUNAR . Trda vez. 251 str... Priročna knjižica, ki vsebuje vse, kar je pri nakupu in prodaji potrebno. Cena 75c.	PROBLEMI SODOBNE FILOZOFIJE . Spisal dr. F. Veber. 341 strani. Knjigo toplo priporočamo vsakomur, ki se hoče seznaniti s glavnimi črtami sodobne filozofije. Cena 70c.
---	--	---	---	---	--	---	--	---	--	---	---	---

RUSKI REALIZEM . Spisal dr. Ivan Prijatelj. 413 strani. V knjigi so opisani predhodniki in idejni ute-meljitelji te avtoritativne ruske struje. Cena \$1.50	SPOMINI . (Ime: Jože Lavčar) 243 strani. V tej knjigi očaja naš znan potopilec knjižnih Lavčar spomine na svoja brezštevila jo- tovanja. Cena \$1.50	SPLOŠNI PODUK, KAKO OBDELOVATI IN IZBOLJŠATI POLJE IN VRTOVE . Cena broš. Cena 50c.	SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVN.-SLOVAR , 148 strani. Cena 90c.	SLOVENSKO-NEMŠKI SLOVAR , 143 str. Druga polovica knjige vsebuje nemško-slo- venski slovar in kratko slovnico slovenskega in nemškega jezika. Cena 40c	UVOD V FILOZOFIJO . Spisal dr. Fran. Veber. 352 strani. Cena 75c	UMNI KMETOVALEC . Spisal Fran. Pavš. Cena broš. Cena 50c	VELIKI VSEVEDEŽ , 144 strani. Zbirka zanimivih in kratkočasnih spretno-sti; burke in šaljivi poskusi; vedeževanja in-bela; punktiranje; zastavlje. Cena \$1.45	VODNIKI IN PEROKSI , 128 strani. Knjiga je izšla v zaledbi Vodnikov družbe ter vsebuje življenjske moč in so s svojim delom privedli slovenski narod do enotnega v svobodo. Cena 60c.	ZNANSTVENA KNJIZNICA , 78 strani. Zanimivosti iz ruske zgodovine in natančen opis vojaške republike zaporoških kozo- v. Cena 50c.	ZDRAVILNA ŽELIŠČA , 62 strani. Cena 50c.	VERNE DUŠE V VICAH . Spisal Prosper Merimee. 80 strani. Cena... 30 Eden najboljših spisov francoskega mojstra vzeta iz našega kmetijskega življenja	VOLK SPOKORNIK (spisal Fran. Meško; s slikami) Trda vez... \$1.00	ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA 60c
--	--	--	---	--	---	---	---	--	---	---	--	--	--

KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 West 18th STREET NEW YORK, N. Y.